

OKÉNKO

*do Kašavy, Držkové
a Vlčkové*

Ročník 6

Číslo 2

Zima 2016

KAŠAVA - VESNICE ROKU 2016

Oslavy 80 let založení SDH Držková, 3. a 4. září 2016

Vítání občánků ve Vlčkové

Účastníci odpoledního zájezdu z Držkové do Dolních Bojanovic, 18. 8. 2016

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané, letošní rok se nesl na naší vítězné vlně soutěže Vesnice roku 2016. Tohoto ocenění si jistě všichni velice vážíme a pravděpodobně se již nikdy nebude opakovat. Spousta euforie, dobré nálady, přimknutí a hrdost k rodné obci, to vše byly atributy, které nás spojovaly a posouvaly k vytoužené metě. I když nás ještě čeká evropské kolo soutěže obnovy venkova v roce 2018, je nutné se zase začít intenzivně zabývat dalším rozvojem obce a hlavně úspěch v soutěži „přetavit“ do dalších vydařených akcí a projektů rozvoje obce. Přál bych si, abychom všichni dokázali postupovat společně, abychom se dokázali povznést nad osobní ambice a zájmy a dokázali táhnout za jeden provaz a jedním směrem ve prospěch obce tak, jak

se to dařilo v soutěži. Jestli se toto podaří, to se potom daří dělat i velké věci.

Vážení a milí spoluobčané, všem Vám ze srdce děkuji za to, že se vzájemně respektujete, vážíte si jeden druhého a vzájemně si pomáháte. Jsem Vám vděčný za to, že investujete svůj drahocenný čas do výchovy svých dětí, že investujete čas a energii do údržby a obnovy pěkného vzhledu vašich příbytků i jejich okolí, díky kterému je náš domov krásnou obcí. Přeji Vám poklidné a požehnané Vánoční svátky plné rodinné pohody. Do nového roku Vám přeji především pevné zdraví a krásný, požehnaný nový rok 2017, plný lásky, pohody a štěstí.

Josef Jarcovják,
starosta

KAŠAVA – VESNICE ROKU 2016

Poděkování starosty

PODĚKOVÁNÍ VŠECKÝM:

- kteří jste se podíleli na prezentacích i na obou slavnostech,
- kteří jste reprezentovali a fandili v Luhačovicích,
- kteří jste naši Kašavjence pomohli získat titul VESNICE ROKU 2016

ZE SRDCE DĚKUJU
Josef Jarcovják, starosta

Promluva pana faráře při děkovné pobožnosti

Začínáme dnešní odpolední slavnost zde v kostele, v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské, kterou můžete vidět na obraze před sebou. Která je vlastně patronkou této obce, této farnosti už od počátku, od vzniku Kašavy. Podle pramenů byla patronkou kostela, který tu stával, ještě když byl dřevěný, ještě než byl zničen za 30. leté války, takže tato patronka Kašavu skutečně opatruje již dlouhá staletí. A myslím si, že také ji vděčíme za dnešní den. Za ocenění, které Kašava přijímá, a to je titul Vesnice roku 2016.

To je Vesnice roku? Vždyť tam mají to rozbité monstrum! To tady byli nějakí Plzeňáci, stáli nad tím, kroutili hlavou a ještě dodali: No, my žasnem, jak vypadá Vesnice roku.

Tak jak můžeme vůbec tento titul my sami před sebou nějak obhájit? Proč vlastně Vesnice roku, když tu problémy jsou, máme hodně chyb a ti lidé, kteří ať už závidí, nebo nezávidí, nám to velmi rádi připomínají.

Jistě jsou to vážné námítky, ale je potřeba si uvědomit jednu důležitou věc. Za co Kašava dostává tady toto ocenění? Ne za to, že se tam za posledních 50 let nestal žádný trestní čin. Ne za to, že v Kašavě všichni trpíme lakotou a hrabivostí nějaké podivné firmy, která nám tady blokuje to, abychom to tady měli pěkné. Za to Kašava nedostala ocenění.

Ale za to, že Kašavjané mají něco, co dnešní době zoufale chybí.

A opravdu jen letmo bych se chtěl dotknout toho, co myslím, že sledujete v televizích, nebo ve zprávách okolo 28. října. Nevím, jaký máte z toho pocit vy, ale já vůbec žádný dobrý, teda nijak dobrý. A přesto je tam něco, co nám pomůže ukázat, co vlastně v té Kašavě je tak výjimečného, nebo co jako klenot září, si myslím, v dnešní době velice jasně, a velice jasným světlem. A to je právě to, co nám sv. Kateřina vyprošuje, jako takový určitý dar.

Když ona v tom roku 330, kdy žila jako princezna Alexandrijská a měla se stát myslím nevěstou nějakého císaře Maxima, nebo kterého nevím přesně, tak byla těsně předtím pokřtěná. Přijala víru. Byla to princezna, která byla asi dost vybíravá v ženichách. Ne každý se jí líbil, ne každý měl dost peněz. A jednou nějaký poustevník ji potkal a říkal: Ty si žádného muže nevezmeš, tvým ženichem je Kristus. Ona z toho byla taková trochu paf, ale pak si uvědomila, jak vlastně ten svůj život žila a skutečně přijala víru. Přijala křest a to se císař dozvěděl, protože zbývající odmítnutí ženichové ji samozřejmě udali jako křesťanku. A když byla postavena před císaře, tak svými argumenty ho rozhodila tak, že si nevěděla rady. Nedokázal ji odporovat. Tak povolal 50 nejlepších filozofů té doby, aby s ní vedli diskuzi a Kateřina, když tuto diskuzi skončila, tak 50 filozofů ji dalo za pravdu. Ona dokázala spojit i rozdílné názory a dokázala je vlastně při-

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

vést k pravdě. Dokázala se s nimi domluvit. A já myslím, že právě toho si tady na Kašavě tolik vážíme. Tady v Kašavě jsme lidi, kteří samozřejmě mají spoustu svých osobních problémů, spoustu těžkostí, spoustu nedobrých vlastností, ale co obdivuju skutečně je to, že ať jsme každý trochu rozdílný, přesto se tady lidé dokážou domluvit.

A nejen to, ale dokážou taky společně něco udělat na základě té domluvy. A tváří v tvář tomu, co vidím a co se děje v Praze a všude ve světě, kde se všechny koalice hroučí, drolí, tříští jedni proti druhým, si myslím, že toto je dar, za který chceme dnes sv. Kateřině vzdát velké díky, tak jak to zpívají chlapi na kůru, protože jsou tady lidé a není jich

vůbec málo, kteří se dokážou nejenom tolerovat, přestože mají různé názory, různé postoje, kteří se dokážou nejenom domluvit, ale kteří dokážou společně něco udělat. A za toto si myslím Kašavě právem náleží titul, který dostávají a za to chci spolu s Vámi dnes svaté Kateřině poděkovat.

P. Jan Mach

Oslava vítězství v soutěži

Slavnostní bohoslužba v kostele Sv. Kateřiny

Pohled na zaplněnou zastřešenou náves

Kulturní vystoupení - Kašavská gajošská

Předání hlavní ceny z rukou ministryně pro místní rozvoj Karly Šlechtové

Starostovi Josefu Jarcovjákovi blahopřeje hejtmán Zlínského kraje Stanislav Mišák

Veselá obsluha při výdeji zabijačkových specialit

K poslechu i tanci zahrála kašavská dechová hudba Trnkovjanka

Kulturní vystoupení – Cimbálová muzika a taneční soubor Kašava

Moderátor Ondřej Carda v kašavském kroji

Potlesk obci Kašava a celkové vítězství v soutěži Vesnice roku 2016

Slavnostní ohňostroj

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Dotace v roce 2016 - žádosti byly až na jednu neúspěšné

Letos na začátku roku jsme podali tyto tři žádosti o dotaci.

- Žádost o dotaci na rekonstrukci veřejného osvětlení v obci - „**Opatření ke snížení energetické náročnosti veřejného osvětlení obce Kašava.**“
- Žádost o dotaci na rekonstrukci místních komunikací - „**Stavební úpravy MK č. 7 u Mahdáků, stavební úpravy plochy před hasičskou zbrojnicí a MK č. 9 za zbrojnicí, stavební úpravy MK č. 15 k Hrabáčkům a MK č. 21 u kulturáku v obci Kašava.**“
- Žádost o dotaci na pořízení - „**Hasičského zásahového vozidla se základním hasičským vybavením.**“

Bohužel jsme ani v jednom případě nebyli úspěšní. To se

nedá nic dělat, pokaždé to nevyjde, budeme čekat na další příležitost a podáme žádost o dotaci znovu.

Uspěli jsme naopak s projektem s názvem „**Držková, Kašava, Vlčková - analýza rizik pro bývalé skládky odpadů**“ (OPŽP, 36. výzva), který jsme podávali jako Dobrovolný svazek obcí Držková, Kašava, Vlčková. Jedná se o bývalé skládky na katastrech našich tří obcí. V Držkové a Kašavě za kravinem, ve Vlčkové u hřiště. V současné době probíhá příprava veřejné soutěže na dodavatele průzkumných prací a analýzy rizika. Podle výsledku analýzy rizik bude navržen další postup sanace těchto skládek.

Josef Jarcovják

Dotace za vítězství v soutěži Vesnice roku 2016

Ministerstvo pro místní rozvoj:

Podpora obnovy a rozvoje venkova (2017)

Termín podání žádosti: do 30. 12. 2016

Dotiční titul 1: Podpora vítězů soutěže Vesnice roku

Jako vítězové v tomto titulu máme nárok na dotaci 2 mil. Kč. Zastupitelstvo rozhodlo o podání této dotiční žádosti na „**Rekonstrukci sociálek ZŠ**“. Školu využíváme společně s Držkovskými i s Vlčkovskými, kteří nám pomáhali při prezentacích v soutěži a mají na vítězství také zásluhu. Bude to tak trochu odměna i pro ně. Dotace 80% uznatelných nákladů, max. 2.000.000 Kč.

Dotiční titul 1: Podpora vítězů soutěže Vesnice roku

Na aktivity související s evropskou soutěží a zároveň s prezentací v rámci soutěže Vesnice roku budeme žádat o dotaci 600.000 Kč.

Projekt můžeme rozložit na dva roky:

- 2017 – můžete si nechat vyhotovit různé propagační a prezentační materiály související s umístěním v soutěži a zároveň si třeba také připravovat materiály na evropskou soutěž
- 2018 – účast v evropské soutěži – zahrnuje: registrační poplatek, účast na slavnostním setkání vítězů u posledního vítěze evrop-

ské soutěže – tyrolská obec Fliess (většinou naše obce vypravují zájezdový autobus) – Vojta a Vojta můžou popovídat

Dotiční titul 2. B: Podpora obnovy a údržby venkovské zástavby a občanské vybavenosti

V tomto titulu podáme projekt „rekonstrukce školních šaten“. Dotace 70% uznatelných nákladů, max. 400.000 Kč.

Dotiční titul 3:

Podpora spolupráce obcí na obnově a rozvoji venkova

V tomto titulu podáme dotiční projekt na propagaci úspěchu v soutěži, příkladů dobré praxe např. vydáním knihy o obci, uspořádáním semináře k výměně zkušeností, vydáním propagačních předmětů. Zde je možno čerpat dotaci až 200.000 Kč.

Dotiční titul 5: Podpora obnovy místních komunikací

V tomto titulu podáme opakovaně dotiční projekt na „opravu MK za zbrojnicí“ jejíž součástí je i plocha před hasičskou zbrojnicí. Dotace je poskytována až do výše 50 % skutečně vynaložených uznatelných nákladů akce. Dolní limit dotace na jednu akci činí 100.000 Kč. Horní limit dotace na jednu akci činí 1 mil. Kč.

Josef Jarcovják

Připravované záměry na rok 2018

PROJEKT PŘESHRAŇIČNÍ SPOLUPRÁCE - OPRAVA POMNÍKŮ

S obcí Opatovce nad Nitrou jsme společně podali dotiční žádost na projekt přeshraniční spolupráce s názvem „**Zvýšení atraktivnosti kulturního a přírodního dědictví obcí Opatovce nad Nitrou a Kašava**“. Projekt řeší opravu božích muk na okraji obce U Langrů a U Fardů a opravu pomníku obětem 1.světové války – Božského srdce u kostela. Součástí projektu je také pořízení mobilního zastřešení podia na Návsi.

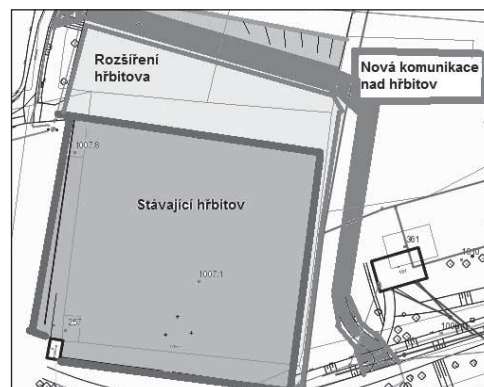
NAUČNÉ STEZKY MIKREGIONU SLUŠOVICKO

Obce, které jsou členy MRS společně podaly, jako mikroregion dotiční žádost na projekt „**Naučné stezky mikregionu Slušovicko**“. Projekt řeší propojení naučných stezek jednotlivých obcí. Na našem katastru budou v případě úspěšné žádosti umístěna čtyři „Posezení“, pět „Infotabulí“ a deset rozcestníků.

REKONSTRUKCE HŘBITOVA

Víte už z minulých vydání Okénka, že připravujeme společně s Držkovou a Vlčkovou rekonstrukci hřbitova. V přípravě tohoto projektu dochází k zásadní změně. Původní varianta rozšíření hřbitova do školní zahrady, se mění z důvodu vykopení po-

zemků nad hřbitovem. Po letech snahy o získání těchto pozemků se nakonec pozemky vykoupit podařilo, čímž se umožnilo rozšíření hřbitova směrem nahoru (na sever) a také se na koupěných pozemcích vybuduje příjezdová komunikace s parkovacími místy (dle přiloženého situačního záznamu obr. 1). Stále ještě někteří nájemci hrobových míst neodevzdali vyplněné dotazníky a tak všechny, kdo tak ještě nečinili, vyzývám k nápravě, blokuje svou nečinností další postup v přípravě projektu. Dotazníky musí odevzdat všichni, aby architekt mohl navrhnout nový stav hřbitova podle vašich požadavků.

Obr. 1 situační záznam rozšíření hřbitova

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

„HŘIŠTĚ - SEN KAŠAVJANŮ“

30. 11. 2016 jsme opakovaně podali dotační žádost na MŠMT – ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy.

Je to už můj třetí pokus žádosti o dotaci na tento účel, tak snad už to do třetice vyjde.

Cílem tohoto projektu „HŘIŠTĚ – sen Kašavjanů“, je rekonstrukce sportovních hřišť v areálu „HŘIŠTĚ“ v obci Kašava.

Projekt je rozdělen na osm stavebních objektů:

SO 01 OPRAVA VÍCEÚČELOVÉHO HŘIŠTĚ

SO 02 OPRAVA FOTBALOVÉHO HŘIŠTĚ

SO 03 ZPEVNĚNÉ PLOCHY

SO 04 OSVĚTLENÍ VÍCEÚČELOVÉHO HŘIŠTĚ

SO 05 DOSKOČIŠTĚ

SO 06 ZELEŇ

SO 07 ZÁVLAHOVÝ SYSTÉM

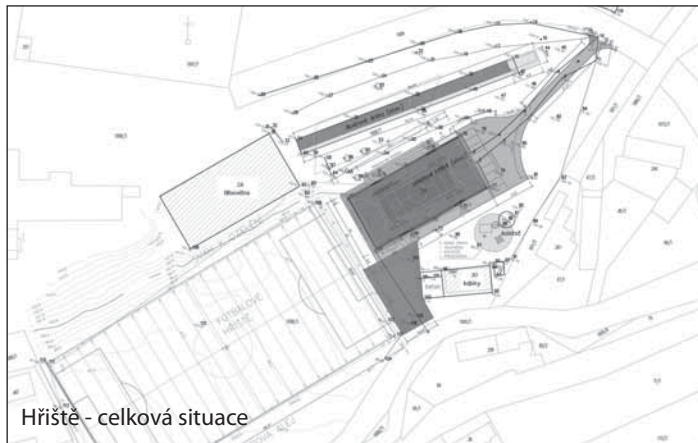
SO 08 STARTOVACÍ PLOCHA PRO HASIČE

Proč je hřiště snem Kašavjanů?

Už více jak deset let je v naší obci Kašava snaha o úpravu areálu „HŘIŠTĚ“ vzniklého v 50. letech minulého století. Fotbalové hřiště s převýšením 220 cm (asi nemá v republice obdoby) a víceúčelové hřiště s asfaltovým povrchem stejně tak. Proto už mnohokrát byly pokusy o rekonstrukci, ale vždy to dopadlo stejně, udělala se projektová dokumentace, podala se dotační zá-

dost, která nikdy nebyla úspěšná (jen na MŠMT třikrát v letech 2008, 2012 a 2016), tak na realizaci nikdy nebyly finance (obecní rozpočet takovou akci nezvládá), proto je v Kašavě rekonstrukce areálu „HŘIŠTĚ“ doslova snem.

Projekčně je akce připravena, Obec Kašava a Dobrovolná společnost obcí Držková – Kašava - Vlčková se zavázaly na dofinancování nedotační části. Tak snad už se nad námi na MŠMT slituji a potřebnou dotaci nám poskytnou.

Hřiště - celková situace

ZALOŽENÍ SADU V LOKALITĚ KAŠPÁRKY

Máme připravený projekt pro dotační výzvu ohlášenou na únor 2017.

Cílem navrženého projektu, je posílení biodiverzity území prostřednictvím obohacení stávajících lučních porostů o dřevinné patro tradičních ovocných odrůd – extenzivní ovocný sad. Hlavním cílem založení sadu není jen produkce ovoce, ale i jeho mimoprodukční ekologické funkce (protierozní funkce, vododržnost, filtrační schopnost, zvýšení biodiverzity, zvýšení potravní nabídky).

Vysazeny budou ovocné dřeviny starých, krajových odrůd. Vysazeno bude celkem 164 stromů (120 švestek, 13 hrušní, 9 jablek, 3 oskeruše, 19 třešní a 16 keřů).

CHODNÍK A MÍSTNÍ KOMUNIKACE CHALŮPKY

Projekčně se začal připravovat I. úsek rekonstrukce místní komunikace Chalůpky, včetně chodníku.

Řešená část místní komunikace začíná od hlavní silnice II/489 po křižovatku u Husičků. Tento první návrh je předkládán k připomínkování všem dotčeným orgánům a stejně tak se k projektu může vyjádřit široká veřejnost.

SAD Kašpárky - celková situace

Chalůpky - celková situace

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Hodové odpoledne - 20. listopadu 2016 v Orlovně

Mladí gajdoši z Kašavy

Soubor Vonica

Dětské divadélko Provaz

Kašavští chlapi

Večerní zábava

Večerní zábava

Večerní zábava

Cena starosty obce Kašava

Stalo se na Kašavě, dá se říct už dobrým zvykem, že při hodovém odpoledni uděluje starosta „Cenu starosty obce Kašava“, jako výraz vděku za úspěšnou a záslužnou činnost jednotlivců nebo kolektivu ve prospěch obce. Statut Ceny starosty každoročně umožňuje udělit starostovi tři ocenění na návrh minimálně sedmi zastupitelů v těchto kategoriích:

- za dlouhodobý přínos pro obec Kašavu,
- za celoživotní dílo
- za mimořádný úspěch a reprezentaci v oblasti kultury a sportu

Letos starosta udělil Cenu starosty obce Kašava:

- **panu Ladislavu Křížkovi** za dlouhodobý přínos v oblasti kultury a sportu a angažovanost pro obec;

- **manželům Marii a Josefu Šarmanovým** za celoživotní dílo - vybudování rodinné firmy Cukrárna u Šarmanů;
- **Valašskému souboru Kašava** za řadu prestižních ocenění doma i v zahraničí a vzornou reprezentaci obce Kašava;

Za práci a vzornou reprezentaci obce všem oceněným děkuju a přeju hodně zdraví a mnoho dalších úspěchů.

Jarcovják Josef

Manželé Marie a Josef Šarmanovi

Ladislav Křížka

Členové souboru Kašava

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Udělení Čestného občanství obce Kašava PhDr. Karlu Pavlišťíkovi CSc.

Vážený pane doktore,

jménem zastupitelstva a občanů obce Kašava přijmete upřímné poděkování za Vaše celoživotní dílo v oblasti etnografie a folkloru. Především, za třicet let výzkumu a zdokumentování řemesel a lidových zvyků našich předků, dále za práci pro náš Valašský soubor a za zásluhy na šíření dobrého jména naší obce. V neposlední řadě, také za Vaše celoživotní občanské postoje.

Jelikož si Vás a Vaší práce velmi vážíme, zastupitelstvo obce Kašava na svém řádném zasedání dne 26. 10. 2016 svým přijatým usnesením Vám:

PhDr. Karlu Pavlišťíkovi CSc., udělilo čestné občanství obce Kašava, „za celoživotní dílo v oblasti etnografie, folkloru a za zásluhy o kulturní rozvoj a šíření dobrého jména obce Kašava.“

Josef Jarcovják

Setkání MAS
Slušovicko-Vizovicko

Místní akční skupina Vizovicko a Slušovicko Je organizační jednotkou právnické osoby MAS Vizovicko a Slušovicko, o.p.s. Je založená na principech místního partnerství za účelem podpory a rozvoje venkovského regionu.

Místní akční skupina je společenství občanů, neziskových organizací, soukromé podnikatelské sféry a veřejné správy (obcí, svazků obcí a institucí veřejné moci), které spolupracují na rozvoji venkova, zemědě-

ství a při získávání finanční podpory z Evropské unie a z národních programů pro svůj region. Místní akční skupina se podílí na realizaci programu obnovy a všestranného rozvoje venkova s cílem zlepšit kvalitu života na venkově prostřednictvím setrvalého a integrovaného místního rozvoje. Kašava je členem a těší se dobré spolupráci, například při vyřizování dotačních projektů

Jednou ročně se členové MAS schází, aby vyřídili administrativní záležitosti. Letos padlo pořadí na organizování setkání na Kašavu. Na konci září se tedy v Kašavě konala valná hromada MAS a po této valné hromadě byli členové blíže seznámeni s Kašavou a úspěchem v soutěži Vesnice roku. Po těch-

to administrativních povinnostech si členové MASky prošli křížovou cestu a pokračovali dále po naučné stezce na Vrzavé skály. Tam na ně čekal nejkrásnější výhled na Kašavu. Celou Naučnou stezku si zástupci obcí pochvalovali. Oči kašavanů si mnohdy zvyknou a ani nevnímají, jaké přírodní bohatství v Kašavě máme. Celá stezka je dobře zasazená do přírody a nabízí každou chvíli nový pohled na Kašavu a okolí. Také zastavení a studánky jsou výborně zpracované a návštěvníci si je chválí a obdivují. Naučná stezka se stala velmi navštěvovanou a je zajímavým turistickým lákadlem. Patří mezi to nejčistější, co v Kašavě máme.

Petr Černocho

Třídění odpadů

Milí odpad třídící i netřídící občané, řekli byste, že šlapání PET lahví a jiných obalů představuje statisícové úspory nebo naopak nešlapání obalů představuje statisícové náklady? Jak je to možné?

Je řada způsobů sběru plastu např. sběr prostřednictvím veřejných kontejnerů, sběr do soukromých popelnic přímo od domu nebo pytlový sběr. My použijeme pro jednoduchou demonstraci pytlový sběr, přičemž princip platí pro všechny typy sběrů. Náklady na nákup pytle, svoz, evidenci, aj. činí na jedno obslužení pytle nebo nádoby o objemu 120 litrů přibližně 12 Kč (to když je svoz správně nastaven). Příspěvek od autorizované obalové společnosti činí přibližně 5 Kč za kg vytríděných plastových obalů. Další a zároveň poslední informace potřebnou pro doplnění mozaiky je kapacita pytle/nádoby. Do 120 litrové nádoby/pytle se vejde 1,2 kg nepošlapaných PET lahví nebo 3,5 kg pošlapaných PET lahví.

Z tabulky je krásně vidět, že odpady je možné třídít se ztrátou -6 Kč na pytlí/nádobě nebo se ziskem + 5,5 Kč na pytlí/nádobě. Záleží jen na tom, zda se šlapou nebo nešlapou obaly, jako jsou PET lahve, krabice od mléka a jiné další obaly.

Možná si říkáte, co to je 6 Kč. Pokud ale budeme uvažovat v rámci obce, která ročně předá k recyklaci 40 tun plastů, tak už se pohybujeme v řádech statisíců, a to už jsou peníze, které na zemi nenajdete. Pokud se tyto peníze musí vzít z rozpočtu obce/města nebo kvůli tomu podražít na poplatku za odpady, je to naprosto zbytečné a doslova do vzduchu vyhozené peníze. **Pokud nejste z tohoto článku moudřejší, doporučujeme zhlédnout 3. díl pořadu MOJEODPADKY na Facebooku nebo na Youtube pod názvem Statisíce ve vzduchu. Přejeme příjemné sledování a spousty pošlapaných obalů.**

Ing. Radek Staňka, pořad MOJE ODPADKY

Osmimístný
obecní automobil
„Mája“

Obec Kašava vlastní osobní automobil (dodávku), který užívá především pro svou potřebu. Zastupitelé se rozhodli nabízet tento automobil kašavským spolkům a to bezúplatně, pouze pro potřeby spolků. Podmínkou je vrátit jej čistý a s plnou nádrží. Krátké trasy jsou řešeny individuálně, není tedy nutné vždy vyhledávat pumpu.

Spolek, který si automobil dříve rezervuje, má přednost. Proto si své akce rezervujte včas přes formulář na obecních webových stránkách

Na soukromé účely, nebo pro účely stěhování a převážení materiálu se dodávka z důvodu rychlého opotřebení nepůjčuje.

Řidič musí vlastnit řidičské oprávnění skupiny „B“.

Petr Černocho

Hmotnost	Příjmy	Náklady	Zisk / Ztráta
1,2 kg nepošlapaných PET	1,2 x 5 = 6 Kč	12 Kč	6 - 12 = Ztráta - 6 Kč
3,5 kg pošlapaných PET	3,5 x 5 = 17,5 Kč	12 Kč	17,5 - 12 = Zisk + 5,5 Kč

ŽIVOT V OBCI

1000 MILES ADVENTURE

Když jsem sledoval starší ročníky, tak jsem doma všem ukazoval fotky a videa „bláznů“, kteří jezdí v dešti s minimem spánku... Když jsem začal uvažovat o startu na tomto závodě, tak se všechno, co jsem o závodě doma dřív řekl, začalo obracet proti mně. Ale nakonec mne všichni podporovali a fandili mi.

1. Co je 1000 miles za závod?

Závod 1000 Miles Adventure poprvé odstartoval 3. července 2011 a zúčastnilo se ho 89 závodníků ze tří států. Nyní je limit 150 startujících. Přihlašování se spouští 1. 1. v 00:00:01 a už dobrý adrenalin je se vůbec na tento závod přihlásit, neboť 150 startujících je přihlášených do 10 minut. Sudé roky se jede ze západu ČR na východ SK a liché roky opačně.

Start VI. ročníku byl 3. července 2016 v 15 hodin z města Hranice na západě České republiky a cíl již tradičně na nejvýchodnějším místě SK v obci Nová Sedlica. Délka závodu byla cca 1 000 mil (1680 km), jelo se severní stranou ČR a vnitrozemím SK. Variantou byla i kratší verze závodu, která byla dlouhá přibližně 500 mil s cílem v Jeseníkách.

Závod je otevřen pro cyklisty, běžce, chodce, koloběžkáře a všechny, kteří se pohybují vlastní silou. Pro cyklisty je daná celá trasa převážně náročným terénem, kterou musí závodníci dodržet. Jedou přesně podle navigace, odchýlení od trasy je po vyhodnocení závodu potrestáno penalizací. Je na každém závodníkovi, kolik denně ujede kilometrů, jak si naplánuje stravu či spánek. Jen na Slovensku je pohyb v určitých oblastech v nočních hodinách omezen kvůli výskytu medvědů. Cílená podpora je zakázána. Ještě se nikomu nepodařilo celou trasu zjet pod 8 dnů.

2. Jaká byla motivace postavit se na start tak náročného závodu?

Tento závod jsem sledoval každý rok a dřív mne ani ve snu nenapadlo, že bych se mohl někdy postavit na start. Ale díky Vrchařské koruně Valašska (VKV) <http://www.vkv-bike.cz/> (každý rok se vypíše 20 vrcholů na Valašsku a kdo je v daném termínu zdolá, stane se držitelem VKV) jsem se seznámil s Pavlem Chuchmou, který je pravidelným účastníkem 1000 miles. Stále mě ujišťoval, že když v takovém čase zvládám VKV, zajisté zvládnou i 1000 miles. Na základě Pavlova slibu, že mi pomůže a poradí s přípravou na závod, jsem se rozhodl, že se letos přihlásím.

3. Jaká byla příprava na závod?

Měl jsem v plánu jezdit spíše větší vzdálenosti a naježdít víc km než dřív, ale nakonec se příprava nějak zvlášť neměnila od předchozích roků.

4. Jaké byly nej zázitky?

Nejkrásnější zážitek byl, když jsem se probudil za Loukovem na okraji pole a věděl jsem, že následující den pojedu svým rodným krajem. Měli jsme ujetých cca 1000 km za 7 dnů a emoce se už několikrát dostavily... A když jsme vyjeli na Klapinovu a po známém hřebeni jeli k Trojáku, tak jsem měl celou dobu husí kůže. A to jsem ještě nevěděl, co za překvapení mne čeká.

Zajeli jsme do hospody na Trojáku na polévku a frgál, a jelikož jsem měl GPS lokátor, tak moji příznivci věděli, kde se právě nacházím. Tušil jsem, že se snad po trati potkám s někým známým a někde i s Magdou a Nikolou, ale vůbec mě nenapadlo, že přijedou už na Troják - neskutěčný pocit, když jsem je uviděl. Okolo Vizovic mne povzbuzovalo nakonec hodně

kamarádů a ani se mi moc nechtělo pokračovat a líčil jsem jim dosavadní zážitky.

Chodilo mi hodně povzbuzujících sms, za které jsem byl vděčný. Kdybychom nesměli používat mobil, tak by to bylo psychicky o hodně náročnější.

Největší krizi jsem měl asi v půli závodu – měl jsem problém s trnutím chodidel a už jsem to viděl zle.

Kdo v cíli 500 miles ukončí závod, tak dostane triko finisher 500, ale jakmile pokračujete dál a ukončíte to např. na 501 miles, tak už ve výsledcích nebudete. Já byl rozhodnut, že chci přejet alespoň celou ČR a že nebudu mít triko a nebudu zapsaný v cíli 500 miles mi zas tak nevadilo. Ale v den největší krize mi nečekaně poslal sms Svata Božák (nejlepší český vytrvalostní cyklista). Namotivoval mě, abych viděl cíl na hranicích s Ukrajinou a ne se Slovenskem a hlavně napsal, že tělo dokáže to, co chce hlava. Další den se mi opravdu jelo líp a chtěl jsem dojet až na východ Slovenska.

Nejhorší zážitky byly spojené s počasím. V Krkonoších přišlo a odpoledne

ŽIVOT V OBCI

byly jen 4°C, tak jsem byl rád za všechno oblečení, které jsem měl.

Na Slovensku dost přšelo a přejezdů přes kukuřičná pole se proměnily v tlačení zabláceného kola. Deštěm se zvedl průtok řeky Laborec, kterou jsme měli brodit. Kluci před námi se pokusili o přebrodění, ale proud jednoho strhl, naštěstí dokázal doplavat na břeh. Tak jsme se rozhodli, že brod objedeme nejkratší možnou cestou, ale to jsme nevěděli, že pojedeme přes romskou osadu – také intenzivní zážitek.

Tyto horší zážitky naštěstí převážila celá řada těch krásných, např. radost z toho, že jsem součástí tohoto závodu, krásné výhledy, každou chvíli měnící se ráz krajiny, poznání nových přátel, průjezd rodným krajem s doprovodem několika kamarádů, podpurné sms. Během závodu mi několikrát tekly slzy štěstím, vyčerpáním i bolestí.

5. Hodnocení

Snažil jsem se jet co nejlépe, ale první dny jsem si pospal víc než 6 hodin. Mohl jsem sjet z trasy, přespat někde v penzionu, ráno se vrátit na místo, kde jsem opustil trať a pokračovat dál, ale to je všechno ztráta času. Já jsem ani jednou za nocleh neplatil. Vždy jsem spal na trase závodu. První noc jsem jel bez spánku, 2x v bus zastávce, 4x pod nějakou stříškou (deštníkem), 1x na posedu, 1x v chatě v místě pořadatele, 1x ve stanu v místě pořadatele, 1x pod širákem na okraji pole za Loukovem a 1x u profí hasičů v Turčianských Teplicích v kanceláři velitele.

Spal jsem v průměru 5 hodin denně. Nedostatek spánku je na tomto závodě hodně znát, když chcete jet na umístění,

tak 5 hod. denně je moc, ale pro mě i to bylo málo a několikrát jsem skoro usínal při jízdě.

V průběhu závodu jsem se potkával s několika cyklisty, ale nejvíce času jsem jel s paní Blankou, která bojovala o 1. místo mezi ženami. Vzájemně jsme si pomáhali, což bylo mezi startujícími povoleno.

Kolo po celou dobu fungovalo bez větších problémů, měl jsem jen jeden defekt.

V cíli závodu jsem prožíval hodně zvláštní pocity, čekal jsem, že budu skákat radostí, ale dojezd do cíle byl hodně zvláštní – nikde nikdo. Na domácích závodech je vždy v cíli hodně lidí, pořadatelé, doprovod závodníků, známí, ka-

marádi, ale tady nikdo. Díky deštům a rozmáčeným polím jsme nabrali velkou ztrátu oproti těm, kteří stihli pole projet ještě za sucha a tak celý den před námi nikdo do cíle nepřišel. V cíli byl jen Honza Kopka (organizátor) a jeho přítelkyně. A to ještě když jsme projeli cílovým obloukem, tak jsem ho pozdravil a on zvedl oči od počítače a jen řekl: „Vy už jste tady? Já Vás čekal později, vraťte se a projedte cíl ještě jednou, ať Vám udělám foto na památku.“

Já si ty radostné pocity prožíval ještě na trati, někdy už docela brzo, ale nejvíce když už mi do cíle zbývalo jen několik málo km. Už jsem věděl, že to zvládnou a tyto pocity byly nepopsatelné.

No a pak jsem vytáhl všechny věci, rozložil je na louku, aby konečně uschly. Lehl jsem si na karimatku a usnul. Pak jsem měl co dělat, abych stíhal autobus do Humenného, odkud jsme jeli vlakem až do Hranic na Moravě.

Závod jsem ujel za 11 dnů 19 hodin a 12 minut na třináctém místě.

V první řadě chci poděkovat manželce Magdě a Nikolce za pomoc před i při závodě, neboť bez jejich podpory bych tento závod nikdy nejel. Také celé rodině z Kašavy, Itálie i z Vlčkové a všem kamarádům a známým za podpurné sms a povzbuzující slova – hodně mi to pomáhalo a škoda, že jsem se až doma postupně dozvěděl, kolik lidí mne sledovalo a fandilo mi.

Děkuju moc všem, splnil jsem si do nedávna nereálný sen.

Tomáš Minařík

ŽIVOT V OBCI

GULÁŠMAJSTER SPOD VYSOKEJ ROHOŽNÍK

24. září 2016 se konal již 10. ročník soutěže ve vaření guláše v Rohožníku.

Kašavská osmičlenná skupina pod vedením šéfkuchařky Marušky Langerové se již po třetí zúčastnila a vařila nejenom guláš, ale také kyselicu. V souboji jednadvaceti soutěžních týmů se náš tým umístil na krásném 4. místě. Letošní počasí i nálada byla výborná, přátelství a srdečnost Rohožničáků je velmi upřímná, a tak se již zase těšíme na další společně strávené chvíle buď v Rohožníku, nebo v Kašavě.

Ludmila Holá

Senioři oslavili 5 let trvání klubu

Setkávání seniorů u kávičky pravidelně každé druhé úterý stále pokračuje. V letošním roce jsme se dokonce setkávali i v období prázdnin. Na setkání „u kávičky“ bývá opravdu příjemná a veselá atmosféra. No a v letošním roce jsme oslavili již 5 let našeho trvání.

Bavíme se různě - například hned v měsíci lednu jsme se seznámili se starou výrobou dřevěných nástrojů. V měsíci únoru naše členky na konci masopustu usmažily koblihy, rovněž přišel za námi p. farář Mach, kte-

rý nám zahrál na harmoniku, a společně jsme si zazpívali. V měsíci březnu nám paní Jana Janků udělala poučnou přednášku, jak i v seniorském věku pečovat o vlasy a pleť. Těsně před Velikonocemi nám zase paní Šárka Marcoňová předvedla dvě techniky barvení vajec. V měsíci květnu jsme se vypravili opět na výstavu květin FLORIA do Kroměříže - počasí nám přálo a jako obvykle jsme náš zájezd ukončili návštěvou Cukrárny u Šarmanů.

V červnu jsme navštívili, opět jako v loňském roce, termální lázně Malé Bielice. Také jsme společně ve Zlíně navštívili nový vynikající český film TEORIE TYGRA, který nás moc pobavil. V měsíci srpnu jsme uskutečnili na hřišti táborák, kde nás navštívily naše známé se-

niorky z Kudlova. V měsíci září jsme se vypravili do Frenštátu pod Radhoštěm do pohankového mlýna, kde jsme absolvovali exkurzi o historii, viděli jsme i pohankové pole, a také jsme si veškeré výrobky z pohanky mohli zakoupit. Dále jsme navštívili zámek v Lešné u Val. Meziříčí a nové muzeum MP Krásno. Na závěr jsme se stavili v Hrachovci na frgály. No a v měsíci říjnu jsme ještě absolvovali návštěvu zámku Vizovice, prohlídku firmy Jelínek a vizovické prodejny čokolády.

Tak tolik alespoň ve stručnosti o tom, jak se baví senioři. Závěrem jenom opakuji pro všechny seniory z Kašavy a okolí, kteří k nám zatím nenašli cestu: Přijďte, těšíme se na Vás.

Iva Rochlová

SDH KAŠAVA Končiny

Dne 6. 2. 2015 se již jako tradičně konalo v Kašavě tzv. Vodění medvěda neboli Končiny, jiní to znáte pod pojmem fašank. To se takhle naši hasiči domluví, že se oblečou do masek a rozdělí po dědině. Vezmou s sebou muzikanty a chodí se od domu k domu, kde se tančí, zpívá a ochutnává, co naše círky dobrého napekly nebo jak dobrou slivovici chlapi vypálili. Při té příležitosti se také zve na večerní končinovou zábavu. Cesta je to vždy dlouhá a namáhavá a občas se i stane, že někdo nedojde, ale s tím už se i občas počítá. Poté, co se vrátíme zpět na zbrojnici, se jdeme do místní Orlovny trochu posilnit gulášem a domů trochu vyspat, abychom nabrali na večer síly, protože se setkáme v Orlovně, kde se koná tzv. Končinová zábava. Naposled nám hrála kapela Náš pozdní sběr. A ani letos tomu nebude jinak.

Končiny vychází na 25. 2. 2017 a poté Vás srdečně zveme na končinovou zábavu do místní Orlovny. Marie Krajčová

Noční závod

V sobotu 23. 7. se již jako tradičně pořádala Noční soutěž hasičského sportu O pohár starosty obce Kašavy. I přes nepřízeň počasí se akce zúčastnilo 26 družstev mužů a 8 družstev žen. Domácí družstvo žen odstartovalo jako první a tým ve 22.00 hodin otevřelo tak XI. ročník této noční soutěže. Po neúspěchu z minulých let naše „tatranky“ překvapili, když se časomíra zastavila s časem 24:18. Na družstvu byla vidět radost a dobrá nálada, že se podařilo útok dokončit, a to ještě nevěděli, že obsadí konečnou bramborovou pozici. Mužům se zase tolik nedařilo a útok se jim nepodařilo dokončit. Po o skončení posledního útoku se předaly vítězům poháry + finanční odměna a nějaký ten pořádný kus masa.

V ženské kategorii vyhrály Ovečky ze Slušovic s časem 18:84, na druhém místě se umístily Tučapy s časem 19:26 a na třetím místě skončily holky z Drnovic s časem 21:13. Mužskou kategorii vyhráli chlapi z Podhradní Lhoty, kteří překonali naši trať s časem 15:91, na druhém místě skončili chlapi z Drnovic s časem 16:16 a na třetím místě skončili naši přespolní sousedi z Dřážkové s časem 16:43. Poté už se jen slavilo a tančilo až do ranních hodin. Myslíme, že se soutěž povedla, a děkujeme všem, kteří se na této akci podíleli. Marie Krajčová

ŽIVOT V OBCI

OREL KAŠAVA Poutní zájezd

Jednota OREL Kašava uspořádala v sobotu 22. 10. 2016 poutní zájezd do Kroměříže za otcem Jiřím Orságem, dřívějším farářem naší farnosti.

V sobotu ráno jsme vyrazili směr Kroměříž, kde nás u kostela sv. Mořice čekal otec Jiří a po krátkém srdečném přivítání nám sdělil program, který nám připravil.

Na úvod odsloužil mši svatou za poutníky z Kašavy a hned po mši se nás ujal průvodce, který nás seznámil s bohatou histo-

rií nejen samotného chrámu, ale i s bohatou historií města Kroměříže. Chrám sv. Mořice je jedna z největších gotických staveb České republiky a jedna z jejích nejvýznamnějších gotických památek.

Po prohlídce jsme šli kousek pěšky do arcibiskupského zámku. Na zámku nás přivítalo teplo, což byla po chladnu v kostele příjemná změna. Hodinová prohlídka byla velmi zajímavá, nádherné sály, obrazy, nejvíce zaujala knihovna.

Potom jsme se přesunuli do kláštera Milosrdných sester svatého Kříže, kde otec Jiří teď bydlí. Zde jsme měli připraveno občerstvení i s obědem, zákuskem, kávou, hosti-
na jak na zámku a to vše na účet otce Jiřího.

Po obědě nám sestra představená promítala a zároveň vlastním slovem komentovala film o historii i současnosti řádu Milosrdných sester svatého Kříže. Návštěvu jsme ukončili v klášterní kapli svátostným požehnáním. Cesta zpátky byla příjemná, byl to krásný den.

Josef Jarcovják - starosta Orla

Po pár dnech mi poslal otec Jiří děkovný dopis za návštěvu u něho v Kroměříži a pověřil mne předat tento pozdrav:

*Opatrujte se nám a prosím, vyřídte od nás všech z kláštera srdečné pozdravení v Kašavě!
Vzpomínám v modlitbě a žehnám +!*

S vděčností o. Jiří Orság

Valachia Racing Team

ohlédnutí za sezonou 2016

V letošní sezoně jelo za Valachia Racing Team 10 závodníků (7 čtyřkolka a 3 motorky). Jeli jsme seriál Mistrovství České Republiky v OffROAD Maratonu který měl 8. závodů. V tomto seriálu se jezdí závody po dvou (3x), třech (4x) a čtyřech (1x) hodinách.

Naše úspěchy v jednotlivých kategoriích:

POHÁR Qaud SP: (celkově)

- 3. místo - Miroslav Březík (7 ujetých závodů)
- 4. místo - Martin Štěpaník (7 ujetých závodů)
- 11. místo - Jaroslav Holý (6 ujetých závodů)
- 12. místo - Tomáš Gargulák (5 ujetých závodů)
- 18. místo - Jindřich Jarcovják (4 ujeté závody)
- 24. místo - Josef Jarcovják (1 ujetý závod)

POHÁR Quad TR nad 500: (celkově)

- 1. místo - René Gargulák (8 ujetých závodů)

Junioři starší čtyřkolky: (celkově)

- 4. místo - Tomáš Gargulák (7 ujetých závodů)
- 10. místo - Jindřich Jarcovják (5 ujetých závodů)

Pohár Moto E2: (celkově)

- 4. místo - Ondřej Kráčalík (6 ujetých závodů)
- 66. místo - Ladislav Zbranek (3 ujeté závody)

Junioři starší motorky: (celkově)

- 5. místo - Ondřej Kráčalík ml. (3 ujeté závody)

Více o našem teamu na našich stánkách: valachiaracingteam.webnode.cz

ZUŠ Morava

Hudební obor ZUŠ Morava v Kašavě existuje již víc jak 10 let. Pomohl rozvoji kulturního života v Kašavě i širším okolí. Výuku směřujeme tak, aby děti co nejdříve hrály v hudebních souborech. Vyvrcholením těchto snah bývá každé dva roky festival Hudgaj. Ten se uskuteční v září příštího roku. Základní umělecká škola Morava nabízí kašavským dětem kromě hudebního vzdělávání také výuku ve výtvarném oboru. Žáci zde získají dovednosti nejen v klasických výtvarných technikách, tedy v kresbě, malbě, grafice a modelování, ale vyzkoušejí si i méně obvyklé výtvarné postupy a materiály. Svými díly doplňují pravidelně besídky hudebního oboru přímo v základní škole, prezentují je ale také mimo Kašavu. V letošním roce se zúčastnili výstavy ZUŠ Morava v měsíci březnu a říjnu na Krajském úřadě ve Zlíně.

Výrazného úspěchu dosáhli v roce 2014, kdy se probojovali až do národního kola Celostátní přehlídky výtvarných oborů ZUŠ.

ŽIVOT V OBCI

Kašavský kros

Jeden nebo dva lidé můžou mít nápad, ale sami bychom neudělali nic, tak velké dík patří Vám všem, kteří jste nám nějak pomohli nebo se postavili na startovní čáru. Odezvy na závod jsou pozitivní, což nás hodně těší, tak už vymýšlíme, co už na tak krásné trati ještě vylepšit.

Děkujeme a doufáme, že se 14. 10. 2017 na start postaví daleko víc běžců z okolních vesnic než letos.

Tomáš Minařík,
Zdeněk Langer,
tým Kašavského krosu

Vítěz Kašavského krosu Radek Šíbl si užíval výhledy na trati

Fryštačan v barvách zlínského klubu Ekodrill Radek Šíbl zvítězil časem 1:13:10 v premiérovém ročníku Kašavského krosu. Stříbrnou příčku v 15 kilometru dlouhém závodě s celkovým převýšením 700 metrů vybojoval Ondřej Minařík z Držkové (V. I. K. MouldPro Zlín Team Trek). Ten byl na trati několikrát prolínající Kašavu, na níž se dále běželo přes vrchol Vančicu, Sobolici, Vinohrádek, vrchol Vrzavé skály, oblast Pod Kopnou, kopec Fišerku, v cíli před kašavským Obecním domem o třiapadesát sekund pomalejší. Třetí místo vybojoval zlínský Martin Hečko z domácího Valachbajk Teamu (1:14:31).

„Výborně připravený závod jsem si na zajímavé trati plné nádherných výhledů chtěl hlavně užít,“ přiznal Radek Šíbl. Ten od začátku plnil roli favorita. „Úvodních šest kilometrů jsem byl v čele s Ondřejem Minaříkem a Martinem Hečkem. Do té doby byli moji největší soupeři silnější v kopcích, já jsem ale s nimi bez problémů udržel kontakt při sebězích. V průběhu sedmého kilometru jsem zrychlil tempo a potom už jsem až do cíle běžel na první pozici sám,“ prozradil spokojený šestatřicetiletý Šíbl.

Mezi ženami od úvodních metrů jednoznačně dominovala veteránka ze Štípy Lada Vaněčková (1:42:36) před Beátou Jaroškovou (1:47:06). Třetí doběhla v čase 1:47:14 Eva Kučerová. „V závodě se spoustou náročných kopců jsem si dob-

ře rozvrhla síly,“ pochvalovala si Lada Vaněčková. V Kašavě uspořádali i 7 kilometrů dlouhý závod. Ten měl převýšení 300 metrů. V něm mezi muži vyhrál časem 35:07 zlínský Pavel Dubčák. Druhý skončil Pavel Žák (35:25), třetí pozici bral Michal Polášek (37:04). „Brzy od startovního výstřelu jsme se s Pavlem Dubčákem na čele osamostatnili. Zpočátku se mi zdálo, že je můj soupeř ze Zlína na tom hůř. Ovšem vzhledem k nedostatečnému běžeckému tréninku jsem nakonec zkušenějšímu krosarovi podlehl,“ upozornil na podstatu Dubčákova úspěchu v Kašavě druhý v pořadí Pavel Žák.

V ženách se pyšní ziskem zlaté příčky Lucie Javorová z Hvozdné (Valachbajk Team, 38:02). Druhá skončila Jana Rychlíková (45:25), třetí doběhla Klára Černochová (49:00). „Kratší trať v Kašavě se mi líbila. To mě motivovalo k co nejlepšímu výkonu. V průběhu závodu jsem se snažila držet ostřejší tempo a díky této taktice mě v cíli v sedmikilometrovém podniku pokořili pouze čtyři muži,“ potěšil výborový výsledek Lucii Javorovou.

V rámci prvního ročníku Kašavského krosu se hodnotila i kategorie VLKADRŽ – závod o nejlepší běžce z Vlčkové, Kašavy a Držkové. V tomto měření sil patnáctikilometrový podnik ovládl Ondřej Minařík z Držkové. Na sedmikilometrové trati byli nejrychlejší reprezentanti Kašavy. V mužích Zdeněk Zbranek a mezi ženami Klára Černochová.

Lubomír Hotař

ŽIVOT V OBCI

Barum Czech Rally Zlín

Po více než čtvrtstoletí se trať Barum Czech Rally Zlín vrátila na kopce okolo Podkopné Lhoty a do úzkého údolí, ve kterém je sevřena obec Kašava. Už mnoho let se nad touto vesnicí rychlostní zkouška vine úzkou silničkou z Vlčkové do Držkové. Ale zatímco v posledních letech trať uhýbala v Držkové na sever k Trojáku, letos si to namířila opačným směrem právě do Kašavy.

Jiří Sedlář

(23. 7. 1959 – 13. 8. 1989)

Kašava má pro historii československého motosportu velký význam, narodil se v ní Jiří Sedlář. Skromný mladík začal svou závodní kariéru na motokárách, kde posbíral řadu cenných výsledků včetně titulu vicemistra Evropy, ale protože souťaže Barum rallye či Rallye Valašská zima rok co rok projížděly kolem domu, netrvalo dlouho a v garáži mu stála pro závod upravená Škoda 120 LS.

Původně rodinný vůz se s těmi továrními papírově nemohl rovnat, o to větší mezi valašskými fanoušky zavládlo nadšení, když Sedlář při barumce roku 1984 mocně tlačil na tovární posádky AZNP. Nakonec dojel celkově osmý a domácí fandové rázem měli nový idol. O rok později se Jiří Sedlář, stabilně navigovaný Josefem Častulíkem, představil s novější Škodou 130 LR připravenou v lukovském JZD. Posádka byla na barumce odhodlaná bojovat o umístění na špici a za svým cílem také sebevědomě vyrazila, její plány ale bohužel zastavila prasklá polooosa. Co se nepovedlo při patnáctém ročníku Barum rallye, to si Sedlář s Častulíkem bohatě vynahradili v tom následujícím. Barumka roku 1986 měla vůbec nejdelší a nejnáročnější trať v historii, kromě klasických úseků v okolí Zlína a na Valašsku do ní přibyly také náročné šotoliny na slovenském území, v pohořích Tríbeč a Povážský Inovec. Sedlář se s těžkými vložkami ale vypořádal se ctí, jeho vůz byl také spolehlivý a valašského jezdce dovezl do cíle na fantastickém druhém místě. Jeho stotřicítka nestačila pouze na Audi Quattro Lea Pavlíka disponující dvojnásobným výkonem, Sedlář naopak rozdílem mnoha minut deklasoval v cíli třetího Armina Schwarze, tehdy vycházející hvězdu německého rallysportu, jedoucího na dalším Audi.

V roce 1987 se na dveřích bíločervené škodovky objevilo nelichotivé trojmístné startovní číslo. Vozy skupiny B byly po vykázání z mezinárodních mistrovství FIA vytlačeny na chvost a mohly být hodnoceny pouze v národní klasifikaci a v hodnocení Mitropa Cupu. Právě ve stredo-evropském seriálu toho roku Sedlář zaznamenal největší úspěch, když jej celkově vyhrál. Jako odměnu si pro rok 1988 pořídil tehdy dominantní čtyřkolku Lancia Delta HF, ovšem téměř sériový vůz postavený ve skupině N se ukázal jako značně nespolehlivý a Sedlář se po nepovedené sezoně rychle vrátil k osvědčené české značce. První dva podniky roku 1989 ještě absolvoval se Škodou 130 L skupiny A, poté se ale v lukovských dílnách objevil zbrusu nový Favorit. Sedlářovi přechod

na přední pohon nečinil větší problémy a pilot rychle navázal na své nejlepší výsledky. Toho roku se na barumce i s méně výkonným vozem v silné konkurenci okoložených hosty z Mitropy a rakouského mistrovství opět prosadil do elitní desítky. Bohužel to byl poslední úspěch Jiřího Sedláře v jeho nadějně kariéře. Jen dva měsíce po barumce totiž populární „Jura“ nešťastně havaroval při testu svého soutěžního vozu a vinou smolných okolností nedlouho poté svým zraněním podlehl. Československý rallysport přišel o talentovaného a nadaného sportovce, který tento svět opustil v pouhých třiceti letech.

Jakub Hofbauer

(převzato z webu <http://www.czechrally.com>)

ŠKOLA

70. výročí založení školy

Oslava 70. výročí založení školy připadla na neděli 5. června 2016. Touto oslavou jsme si připomněli významnou událost, a to odhalení základního kamene školy na podzim roku 1946.

Oslava byla zahájena slavnostním obědem, kterého se účastnily významné osobnosti, které mely co dočinení s kašavskou školou za období sedmdesáti let její činnosti. Pozváni přijali současní i minulí učitelé, ředitelé a správní zaměstnanci, zastupitelé obce Kašava, zástupci okolních obcí a další významné osobnosti regionu.

Po obědě bylo přestřižnutím pásky otevřeno nově vystavené dětské hřiště

v přírodním stylu. Pásku přestřižli ředitel školy Zdeněk Vlk, starosta obce Kašava Josef Jarcovják a zahradní architekt Jan Divila.

Slavnostní odpoledne pokračovalo kulturním vystoupením žáků a učitelů s pásmem Škola včera a dnes, soutěžemi pro děti, prohlídkou školy a vystoupením dětských souborů při ZUŠ Morava.

Zdeněk Vlk

Slavnostní přípitek ve školní jídelně

Žáci školy předávali dárky pozvaným hostům (bývalý ředitel Pavel Zwicker)

Přestřižení pásky u nového dětského hřiště v přírodním stylu (Jan Divila, Zdeněk Vlk, Josef Jarcovják)

Sázení památného stromu před novým hřištěm

Vystoupení dětí z mateřské školy

Pohled na zaplněný areál hřiště

Ocenění bývalých ředitelů školy

Vystoupení dětského pěveckého sboru Slunéčko

Píseň v podání učitelů školy

Spartakiáda v podání žáků a učitelů školy

Folklorní vystoupení žáků 2. třídy

Výstava školních ročníkových fotografií z let 1946 – 2016

ŠKOLA

Absolventi 2015/2016

V závěru školního roku ověřujeme úroveň zvládnutí klíčových kompetencí u žáků 9. ročníku absolventskou ročníkovou prací většího rozsahu, která se skládá z písemné práce a její prezentace. Téma práce si žáci zvolili v průběhu školního roku sami. Většinou si vybrali téma, které odpovídá jejich koníčkům, zájmům a zálibám. Žákům byl přidělen vedoucí absolventské práce z řad pedagogů, pod jehož vedením žáci absolventskou práci zpracovávali. Obhajoby absolventských prací proběhly před komisí a spolužáky 14. 6. 2016.

ZVOLENÁ TÉMATA:

Jméno žáka	Název absolventské práce	Vedoucí práce
Radek Březík	Výroba energie, vedoucí práce	Ludmila Flámová
Tomáš Gargulák	Čtyřkolky	Martin Vávra
Jan Chudárek	Motory	Ludmila Flámová
Renata Khainová	Život v Somálsku	Jana Šindelářová
Michal Krupík	Rybářství	Vladimír Drápal
Petra Malinová	Kadeřnická profese	Zdeňka Krmášková
Ludmila Marcoňová	Začínáme s agility	Pavla Holíková
Jiří Pisarčík	SDH Kašava	Petra Drábková
Dominika Polepilová	Hudba	Daniela Zezulková
Martin Šarman	Potápění	Martin Vávra
Tereza Štelcová	Kůň a jezdeckví	Věra Vlková
Michaela Žáčková	Život Zdeňka Vlka, ředitele školy	Zdeněk Vlk

Umístění absolventů na středních školách

Radek Březík	Střední průmyslová škola polytechnická Zlín, obor Mechanik elektrotechnik
Tomáš Gargulák	Střední průmyslová škola polytechnická Zlín, obor Elektrikář - silnoproud
Jan Chudárek	Střední škola Josefa Sousedíka Vsetín, obor Autotronik
Renata Khainová	Gymnázium Lesní čtvrť Zlín
Michal Krupík	Střední rybářská škola Vodňany, obor Vodní stavby v rybářství
Petra Malinová	Střední škola oděvní a služeb Vizovice, obor Kadeřník
Ludmila Marcoňová	Gymnázium Tomáše Garrigue Masaryka Zlín
Jiří Pisarčík	Střední průmyslová škola Otrokovice, obor Automechanik
Dominika Polepilová	Střední průmyslová škola polytechnická Zlín, obor Ekonomika a podnikání
Martin Šarman	Integrovaná střední škola Centrum odborné přípravy Valašské Meziříčí, obor Kuchař
Tereza Štelcová	Obchodní akademie Tomáše Baťi Zlín, obor Podniková ekonomika
Michaela Žáčková	Obchodní akademie Tomáše Baťi Zlín, obor Veřejnosprávní činnost

ŠKOLA

Prázdninová školička

Letos poprvé se ve školce uskutečnila Prázdninová školička, kterou pro děti v MŠ a žáky 1. a 2. třídy uspořádala Komunitní škola Kašava.

V týdnu od 15. 8. do 19. 8. 2016 byly pro přihlášené děti připraveny různé hry, pobyt na novém školním hřišti a v krásné přírodě v okolí Kašavy, výlet na Hrad Lukov a dokonce i přespání ve školce.

Věříme, že se dětem Prázdninová školička líbila.

Petra Minaříková

Prezentace školy při soutěži Vesnice roku

Hned na druhý den po zahájení školního roku navštívila školu hodnotící komise celostátního kola soutěže Vesnice roku. Jedenácti komisařům a zástupcům z obce byla škola v podání vedení, žáků a pedagogů představena v „plné parádě“. Kromě vzdělávání a prohlídky školy byly zmíněny aktivity v oblasti projektů, ekologických aktivit, spolupráce s obcí a spolky, zájmového vzdělávání a činnosti žákovského parlamentu. Nechyběla ani spartakiáda, zpěv pionýrů, breakdance, Kašavská gajdošská a dětský pěvecký sbor Slunéčko.

Zdeněk Vlk

Rekonstrukce ve školním roce 2015/2016

Učebny

- výmalba učebny hudební výchovy, odstranění vestavěných skříní

Kabinety

- výmalba kabinetu 1. stupně, nový koberec
- výmalba kabinetu fyziky, nový koberec
- vytvoření klubovny z kabinetu 1. stupně (výmalba)
- výmalba sborovny

Školní areál

- nové schody od hřiště směrem k budově školy
- dětské hřiště v přírodním stylu (povrchové úpravy, nové herní prvky, oplocení)
- výsadba ovocných stromů v prostoru před tělocvičnou a za budovou školy

Budova školy

- nová krytina střechy nad žákovskými toaletami
- videotelefony
- čipovací zařízení, propojení se školním informačním systémem EduPage
- rekonstrukce internetové sítě, Wi-fi signál v celé budově školy a tělocvičny

Chodby

- výmalba prostor schodiště do 1. patra
- rekonstrukce prosklených příček (nátěr, sklo nahrazeno lexanem)
- rekonstrukce sloupů u skleněných příček
- výmalba spojovacího krčku z budovy školy do tělocvičny
- výmalba chodby u kanceláří vedení školy a sborovny

Vesnice roku se slavila i ve škole

Titul Vesnice roku 2016, který Obec Kašava získala při sobotním vyhlášení v Luhačovicích, jsme v pondělí oslavili i ve škole. Všichni jsme se sešli v aule a šampaňské (samozřejmě bez alkoholu) „teklo proudem“.

Pozvání na oslavu přijal i pan starosta Josef Jarcovják, který za zpěvu „kašavské hymny“ (Nad Kašavú černé pole) přinesl slavnostní přípitek.

Zdeněk Vlk

Nové dětské hřiště v přírodním stylu

Zrekonstruovaná učebna hudební výchovy

ŠKOLA

Školu navštívila čínská velvyslankyně

V pátek 9. 9. 2016 navštívila školu vzácná osobnost – velvyslankyně Čínské lidové republiky J.E. Ma Keqing. V rámci návštěvy Zlínského kraje si prohlédla spolu s panem senátorem Ivo Valentou školu, zhlédla vystoupení dětského pěveckého sboru Slunéčko a divadélka Provaz. Na závěr návštěvy předala dětem dar v podobě televize a sportovních potřeb. Zdeněk Vlček

Akce 72 hodin pro přírodu

Stalo se již tradicí, že se na podzim zapojujeme mezi tisíce dobrovolníků v naší zemi, kteří se rozhodnou přiložit ruku k dílu a chtějí pomoci při úklidu. V úterý 25. října tato dobrovolnická akce proběhla i na naší škole. Tentokrát jsme se zaměřili na úpravu a čistotu obce.

Žáci byli rozděleni do několika skupin. Část uklízela okolí školy – hrabala listí a sbírala odpadky. Další část žáků uklízela střed obce – hrabala a uklízela listí nebo čistila chodníky. Poslední skupina se vydala ke Křížové cestě. Čistily se okraje cesty, hrabalo listí, zameťalo. Protože žáků bylo hodně, někteří šli ještě sbírat odpadky do lesa kolem Křížové cesty. Opět se udělalo hodně práce a příroda se zbavila nepořádku. Snad v našich žácích zůstane vědomí, že odpadky do lesa nepatří.

Po skončení úklidu následovalo opékání špekáčků. Hlad byl velký a tak špekáčky a chleby rychle mizely. Počasí k nám bylo milosrdné. Při úklidu bylo zamračeno, ale jednu chvíli na nás dokonce vykouklo i sluníčko. Tak jsme všechno v pohodě zvládli a dešť v pět hodin nás jen donutil uklidit náradí a rozběhnout se domů užít si podzimní prázdniny.

Všem, kteří se podíleli na úklidu, patří velké poděkování. Zdeňka Krmášková

Adaptační kurz pro šestáky

Ve dnech 15. – 16. září 2016 se na naší škole uskutečnil adaptační kurz pro žáky 6. třídy, který tradičně slouží k lepšímu začlenění dětí z různých škol do nového kolektivu. V našem případě šlo o žáky ze ZŠ Lukov, kteří k nám nastoupili na druhý stupeň.

Kurz vedli a celé dva dny se třídě věnovali zkušeni psychologové, manželé Martin a Zdeňka Polínkovi, kteří si pro naše děti připravili spoustu her a zábavných činností. Děti se při nich naučily respektovat odlišnost druhého, poznaly lépe svoje spolužáky i samy sebe a pochopily, že v jednotě celé třídy je síla ke zdolání sebetěžších úkolů.

Všem se nám kurz velmi líbil a přinesl nám nejen zábavu, ale formou prožitku i poznání, že kamarádství je prima věc.

Hana Pospíšilová

Školu navštívili ředitelé škol z Olomouckého kraje

Ve čtvrtek 6. října naši školu navštívili ředitelé a zástupci základních a mateřských škol z Olomouckého kraje v rámci projektu Místní akční skupiny Moravská cesta.

Hosté také kromě školy a školky zavítali do Cukrárny u Šarmanů, prohlédli si Obecní dům s knihovnou a prošli si část křížové cesty Naučné stezky Kašava.

Exkurze byla zprostředkována Místní akční skupinou Vizovicko a Slušovicko, která v našem regionu zastřešuje spolupráci základních a mateřských škol při přípravě Místního akčního plánu rozvoje vzdělávání „Naše škola – naše radost“. Zdeněk Vlček

Školní televize ČUJ Kašava

V září ve škole začal probíhat nový zájmový kroužek Školní televize ČUJ. Redakční tým je složen převážně z žáků druhého stupně, kteří se nepravidelně scházejí a připravují reportáže ze života školy s cílem propagovat její činnost formou videotvorby.

Díky finanční podpoře Obce Kašava a Nadace Synot jsme nakoupili nejnужnější vybavení pro fungování školní televize: křesla a stůl, osvětlení, odhlučnění a koberec do natáčecího studia, filmovou klapku a stativ pro kameru. I když je činnost školní televize časově velmi náročná, žáky práce v redakčním týmu baví - jejich výsledek ve formě měsíčních zpráv máte možnost zhlédnout na webových stránkách školy nebo na YouTube ZŠ a MŠ Kašava.

Složení redakčního týmu: Alena Machalová, Kateřina Maděrová, Nela Nedomová, Sabina Pavelková, Jiří Kolář, Martin Knedla, Jindřich Jarcovják, Pavlína Štěpánová, Kristýna Fryšarová a David Hora.

ŠKOLA

Mario Taravella

Jezdíte po školách a poskytujete dětem hodiny v angličtině, proč jste si vybral právě tento druh práce?

Byl jsem v České republice podruhé a právě jsem se nacházel v metru v Praze, když jsem se najednou cítil uvolněný a spokojený. Řekl jsem si, tady chci žít. Kamarád mi poradil, že se můžu živit jako učitel angličtiny. V Praze jsem si udělal kurz a začal jsem učit. Osud je osud, když mi bylo 24 let, potřeboval jsem psychologický posudek kvůli práci a tam mi řekli, že nejlepší práce je pro mě učitelství a hlavně práce s mladými lidmi. Tehdy jsem se smál, protože mi to přišlo velmi nepravděpodobné, ale od té doby uběhlo už skoro 20 let, a opravdu učím přes 10 let angličtinu převážně mladé lidi.

Jak dlouho jste v České republice a kde momentálně žijete? V České republice žiji už téměř 10 let, výročí mám 22. ledna. Momentálně žiji ve Zlíně.

Jak hodnotíte skupiny našich dětí?

Tady v Kašavě jsou žáci skvělí a myslím, že je to i díky rodinnému prostředí, které škola nabízí. Angličtina žáků je na dobré úrovni, což je především zásluha učitelů angličtiny v běžných hodinách. Učitelé tady se opravdu zajímají o potřeby svých žáků, což se schopností angličtinu naučit vytváří ideální prostředí pro rozvíjení komunikativních dovedností.

V čem vidíte přínos komunikace s rodilým mluvčím pro české děti?

Učení s rodilým mluvčím přináší žákům poznatky, jak správně jazyk používat a rozvíjet žádoucí návyky, například v užití členů, předložek a slovosledu (tzv. opravdová - používaná angličtina).

Co můžeme dělat my dospělí pro zlepšení naší angličtiny?

Je nutné studovat s rodilým mluvčím, číst knihy, časopisy, články a další v angličtině, studovat to, co vás zajímá.

Co se Vám líbí na naší škole a v čem vidíte největší rozdíly

Kašavská škola mi připadá jako jedna velká rodina. Co opravdu oceňuji je soudržnost, spolupráce, pozitivní a vstřícný přístup.

Máte nějaké plány do budoucna?

Rád bych si otevřel vlastní jazykovou školu nabízející kurzy angličtiny pro veřejnost. Rád bych si koupil dům nebo byt, naučil se pálit slivovici. Mezi moje hlavní cíle patří: být chytřejší, moudřejší, šťastný a fyzicky i psychicky zdravý, abych mohl ostatním pomáhat dosáhnout toho samého.

Školní aktuality

1. 9. 2016 - Slavnostní zahájení školního roku 2016/2017

Naši noví prvňáčci a paní učitelkou Věrou Mitrengovou: Dalibor Činař, Nikola Drábková, Tomáš Hora, Daniel Janata, Kryštof Kráčalík, David Krampota, Alexej Kycka, Hana Marušáková, Ema Roháčková, Vít Skalník, Matěj Smýkal, Adéla Škapíková, Lukáš Toufar, Ondřej Urbánek

30. 9. 2016 - Podzimní odpoledne s dračádou

5. 10. 2016 - Ustavující schůze žákovského parlamentu

20. 10. 2016 - Pexesový turnaj ve školním klubu

2. 11. 2016 - Kika Holíková a Terka Bařínková získaly stříbrnou medaili v krajském kole turnaje ve stolním tenisu v Želechovicích

3. 11. 2016 - Školu navštívili starostové a zastupitelé obcí z mikroregionu Dolek (Olomoucký kraj)

Sdružení rodičů a přátel školy v Kašavě zve na

RODIČOVSKÝ PLES

sobota 28. 1. 2017

19.30 hodin

Orlovna v Kašavě

K poslechu a tanci zahraje
Retro Music Zlín

Zumba vystoupení s Charlesem
míchané drinky
křupavé řízečky a další dobroty

vstupné 80 Kč

OBEC VLČKOVÁ

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

srdečně Vás zdravím. Mám zase příležitost Vám sdělit, co se nám podařilo již dokončit, co ještě ne. Dále bych Vás chtěl informovat, jaké máme další investiční plány.

Obec předělává obecní www stránky (www: vlckova-obec.cz), kde se mimo jiné bude i aktuálně objevovat hlášení místního rozhlasu. Díky nim budou umožňovat zasílání tohoto hlášení pomocí sms zpráv do Vašeho mobilu. Má to jen jednu podmínku, musíme znát Vaše mobilní číslo, aby se naprogramovalo do systému. Kdo z občanů má o tuto službu zájem, ať sdělí své telefonní číslo na obecním úřadě.

Nyní trochu k investicím. Splašková kanalizace se již rozběhla na plné obrátky. Jsou ještě nějaké drobnosti, které se musí doladit, ale pro nás je důležitý jeden hlavní faktor, že plníme limity, které nám nastavil SFŽP pro odbourání nežádoucích látek ve splaškové vodě, a tím bez jakýchkoliv omezení je vypouštět do potoka Kameňák. Jediné, co nás trápí, je nezodpovědný přístup některých

vlastníků nemovitostí, kteří nepřemýšlí nad tím, co vše do kanalizace lijí a vhažují. Uvedu dva hlavní nešvary, které nás hodně trápí, a to vylévání zbytků oleje nespotřebovaného v kuchyni do kanalizace, díky kterým se nám zanáší čidla v přečerpávacích stanicích, a tím se vyřazují čerpadla z funkcí. Potom musí nastoupit tlakový vůz a čerpačku vyčistit. Dalším obrovským problémem je vhažování vlhčených ubrousků do kanalizace. Z ubrousků vznikne „hadra“, která se namotá na řezací nože u čerpadel, jak v přečerpávacích stanicích, tak i na ČOV, tím je otupí a musí dojít k častější výměně. Jaký to má důsledek? Navýšily se nám náklady na likvidaci, z toho plyne - nic není zadarmo a z toho důvodu se musí navýšit cena za tuto službu. Proto na Vás apeluji a prosím, aby se do kanalizace pouštěla jen taková splašková voda, která tam patří.

Ještě jedna věc, pokud vstoupíte do jednání se správcem vodovodu a kanalizace, prosím, nenadávejte mu, že jsme drazí, ale zamyslete se nad tím, co udělat lépe, aby se služby zlevnily. Místo toho jej spíše požádejte, že až bude čistit „přečerpávačky“ nebo čerpadla na ČOV, jestli se můžete přijít podívat, jaká hrůza tam je. Od nového roku se bude vodné a stočné hradit jednosložkově, tak jako u jiných společností provozující vodovod a kanalizaci. O dalších podrobnostech budete informováni letákem.

Taktéž se nám podařila úspěšně dokončit lesní cesta Na Písečné. Dostalo se mi již takové výtky, nač cesta, která nikam nevede. Lesní cesta Na písečné

se v příštím roce propojí s cestou, která bude realizována při akci „Propojení vrtu č. 3 s vodojemem“, a tím vznikne krásný vycházkový okruh k vodojemu a dál, podotýkám vycházkový, popřípadě cyklistický a ne na motorkách nebo čtyřkolcích, kdy vzhledem jejich nepřiměřené a bezohledné jízdě se musí uskávat mimo cestu.

Ještě se zmíním k mostu „Ve mlýně“, který se dle statika musel zbourat, a tak musíme vybudovat nový. Nyní si zkusím postěžovat zase já. Díky tomu, že máme v potoku Kameňák čistou vodu, jsou tam i raci, které si teď „ochranáři“ vyhlédli jako přísně chráněné živočichy, a my máme „trpět“, že jsme si neznížili životní prostředí. U stavby je takové omezení, že nebyť výjimky, která byla vydána při stavbě „úprava potoka Kameňák“, bohužel 31. 10. 2016 propadá, musí se vydat prodloužení, legislativně chvíli trvá odvolávání „ochranářů“, tak bude most vybudován až v příštím roce. Jenom na okraj, když se budovala úprava potoka Kameňák 1. etapa, byl „ochranáři“ chráněn ledňáček říční, u 2. etapy vranka říční a nyní rak říční, předešlí již ne.

Nakonec bych chtěl touto cestou poděkovat bývalé paní účetní za práci, kterou ve svém volném čase 18 let vykonávala pro naši obec, že tak dlouhou dobu měla se mnou trpělivost a snášela jak to dobré, tak i to zlé. Ještě jednou ji děkuji a přeji, ať se jí daří ve všech cílech, které si vytyčila.

Pavel Huňa,
starosta obce

Lov pstruhů

V sobotu 17. září se zaplnil areál vlčkovské Koliby a přilehlého rybníka nedočkavými milovníky ryb. A to jak těch, kteří ryby pojidají, tak těch, kteří je ze sportu anebo jen pro radost chytají a pak je pouštějí zpátky do vody. Pan Vítězslav Geleta připravil pro tyto nadšence pravé hodiny. Do rybníka bylo totiž navezeno na sto kusů pstruha duhového! Lovilo se přívlačí, ale druhý den, v neděli, byla možnost vyzkoušet si i muškaření – bičování vody. Dvoudenní akce vyvrcholila pro zúčastněné závodem o nejrychleji uloveného pstruha. Zkrátka nepřišly ani doprovody rybářů a soutěžících – smažený pstruh, uzený kapr nebo sumec byli určitě příjemným zpestřením a občerstvením.

Jaromír Hason

OBEC VLČKOVÁ

Noc kostelů, ale i kapliček

Kaplička v obci Vlčková se v pátek večer 10. června rozzářila příjemným světlem do pozdně jarního večera. I když maličká a stroze zařízená, přivítala místní, ale i poutníky z okolí, kteří se v rámci akce Noc kostelů vydali na pout' po kostelích. Spočinutí a malé pohostění přišlo účastníkům Noci kostelů na jejich pouti určitě vhod. I když maličká je ta naše kaplička, vede k ní přímá cestička!

Jaromír Hasoň

Putování za pokladem

Výbor ČZS Vlčková dne 3. 6. 2016 uspořádal dětský den s hledáním pokladu. Sraz byl v 17 hodin před domem zahrádkářů. Všichni zúčastnění, jak rodiče, tak i prarodiče, spolu s dětmi vyrazili na malou vycházku do přírody. Cestou se plnily různé úkoly a hledal poklad. U domu zahrádkářů byli všichni pozváni k přátelskému posezení s menším občerstvením. Děti si vyzkoušely střelbu ze vzduchovky. Každý si přišel na své, a proto velký dík patří nejen organizátorům akce, ale také i zúčastněným. Už se těšíme na příští rok. Kéž by vyšlo počasí jako letos!

Hana Marušáková

Pokémoni na Vlčkovské lávce 2016

Vlčkovská lávka se stala vyvrcholením letní sezóny nejen pro nás místní, ale jako tradiční ji pojala i řada přespolních. Dřívější organizátory tzv. SKVV už druhým rokem nahradil Sbor dobrovolných hasičů a obecní zastupitelstvo obce Vlčková.

Žezla se i tentokrát chopili úspěšně. Návštěvníci mohli zhlédnout akrobatické kousky při pádech do vody nebo fandit svým favoritům, kterým se podařilo lávku překonat. Doprovodný program zpestřily pivní soutěže a závod Piraně. Můžeme být hrdí na naše mladé ogary, kteří zachránili i přehlídku speciálů a na lávku vyrazila parta Pokémonů se svým drakem. Ti, kteří nevěděli „co s načatým večerem“, si přišli na své na tanečním parketu a o pořádný bigbit se postarala kapela Focus. Poděkování patří všem, kteří obětavovali svůj čas v sobotu, kdy lávka probíhala, nebo se věnovali přípravám tohoto dne. Výborným komentátorem je již tradičně Zdeňka Tomšů, bez kterého by naše Lávka už nebyla ono, a proto mu tímto posíláme děkovný pozdrav a věříme, že se na dalších ročnících opět setkáme.

Kateřina Holíková

Pohádkový les

I letos se u nás ve Vlčkové konal dětní nadšeně očekávaný pohádkový les. Vše začalo 20. 8. ve 14.00 hod. na hrázi vlčkovského rybníka, kde děti přivítal královský pár. Děti od královny dostaly kartičku a byly vpuštěny do pohádkového lesa, plného nejrůznějších strašidel, zbojníků a krásných pohádkových postav. Na deseti stanovištích děti plnily nejrůznější úkoly, za které vždy dostaly razítko do své kartičky a nějakou drobnou odměnu. Po splnění všech úkolů je na konci čekala sladká odměna a špekáček, který si opékaly na připraveném ohni. Vydovádět se potom děti mohly ještě na malém dětském řetízkači a skákacím hradě. Odpoledne bylo završeno tradičním přeletem letadla, ze kterého se na děti sypala spousta bonbónů.

Veronika Ponižilová

Hasiči ve Vlčkové

Činnost hasičů ve Vlčkové byla v letošním roce značně pestrá. Sbor se nezaměřil jen na svoji hlavní činnost, ale převzal organizaci většiny kulturních akcí na vesnici.

Vzpomeňme především zajištění tradičních Končin v únoru, Vlčkovské lávky a následně Pohádkového lesa v srpnu, Nemůžeme zapomenout na pořádání zájezdů do termálů a poznávacího zájezdu na Velehrad a okolí s následnou návštěvou minipivovaru Koválovice.

Taktéž pochvalme naše soutěžní družstvo žen, které v pohárových soutěžích s protivnicemi o generaci mladšími získá-

lo na Hrobicích 2.místo a v Uble 3.místo.

I v naší hlavní činnosti jsme nezháleli. Provedli jsme úpravu cisterny Liaz s následnou výměnou ventilů a čerpadla. Na čtyřkolce jsme se dali do přestavby nákladového prostoru. Jedenkrát jsme zasahovali při požáru rubiska na Vančici. Provedli jsme každoroční vyčistění požární nádrže na kolibě a třikrát jsme svolali brigádu na sběr železného šrotu.

Připomenutí zaslouží i práce s mládeží, kde jsme naše družstva vyslali na víkendové soustředění na Reviku do Vizovic. Velkou zásluhu na tom mají Michal Drábek a Jindra Urban, kterým patří dík.

Vladimír Zbrank

Tradiční „zájezdování“ SDH a ČZS Vlčková

Pro letošní rok byla cílem zájezdu oblast středního Pomoraví. Nemuseli jsme tedy dlouho putovat za hezkými zážitky a hned kolem deváté hodiny ranní jsme si již před zaparkovaným autobusem připjeli na první zastavení našeho dne. To bylo v obci Modrá, kde jsme zhlédli expozici Živá voda. Potom jsme se přesunuli na Velehrad. Po prohlédnutí lapidária, kde nás všechny nejvíce zaujali spící netopýři, jsme navštívili známou baziliku. Horký svařák, kafičko a zákusek nemohly přece chybět, a proto se celý náš zájezd příjemně občerstvil v místní cukrárně. Po obědě jsme se v KovoZoo ve Starém Městě přesvědčili, že z odpadu jde udělat spoustu zajímavých věcí a naše vlčkovské chlapy jsme museli odtrhávat od veteránů, které zde byly také vystaveny. Závěr dne jsme prožili v mini pivovaru v Koválovicích. Místní sládek nám předvedl technologii jejich výroby, i nepivaři ochutnávali speciály a všichni zakusovali něco dobrého na promaštění. Za příjemně strávený den děkujeme především organizátorovi zájezdu a všem, kteří nesešli doma a vytvořili prima společnost na celou sobotu.

Kateřina Holíková

Cvičení žen

4. října 2016 jsme úspěšně odstartovaly cvičení žen. Už před 18 hodinou se scházely první cvičenky. Po 18 hodině byl sál místního kulturního domu zaplněn 25 ženami. Cvičení vede zkušená lektorka paní Andrea Jurčíková. Doufám, že i nadále nám vydrží nadšení pro pohyb a bude nás přibývat.

Zdeňka Salíková

OBEC VLČKOVÁ

Vítání občánků

V sobotu 11. června 2016 jsme v nové kolébce mohli přivítat 4 nové občánky. Novou kolébku darovaly rodiny – Botíkova a Kaškova, kterým bych touto cestou ještě jednou poděkovala. Tentokrát se jednalo o samé malé Vlčkovjanky, a to o: Natálku Huňovou, Terezu Jánišovou, Sárinku Šarmanovou, Ellenku Zbrankovou. Všem holčičkám ještě jednou přejeme šťastné vykročení do života.

O kulturní program se postaraly jak místní, tak i přespolní děti spolu s paní Věrkou Rexovou, Veronikou Ponížilovou a naší paní kronikářkou Jiřinkou Zbrankovou, kterým patří rovněž velké poděkování.

Zdeňka Salíková

Lampiónový průvod

Jako tradičně jsme se sešli 28. října 2016 v 18.00 hod na místní točně. Děti dostaly svítící náramky, rozsvítily si své lampióny a za poslechu dětských písní z místního rozhlasu jsme se všichni vydali na večerní procházku naší malou vesničkou směrem k hřišti.

Tam na všechny čekali chlapi Štrihovi, kteří odpálili nádherný ohňostroj. Jim i pořadatelům díky za pěkný večer.

Hana Marušáková

OBEC DRŽKOVÁ

Slovo starosty

Vážení občané, dovolte mi přivítat Vás u dalšího vydání obecního zpravodaje a informovat Vás o práci zastupitelstva obce Držková. Uplynulý půlrok byl pracovně velmi náročný. A to zejména z toho důvodu, že se nám dařilo získávat finanční prostředky z dotačních titulů. Ze začátku roku jsme podali celkem tři žádosti s tím, že se nám třeba podaří dosáhnout alespoň na jednu dotaci. K překvapení nás všech však byly vybrány k podpoře všechny tři žádosti. Patrně největším projektem za poslední období je realizace rekonstrukce fotbalového hřiště u dřevovýroby. Žádost byla schválena na Ministerstvu školství mládeže a tělovýchovy v rámci programu 133510 „Podpora materiálně technické základny sportu“. Hřiště bude mít umělý povrch umožňující hru různých míčových her. Bude oploceno vysokým plotem a větší využití bude umožňovat nově také osvětlení. Po realizaci hřiště máme v plánu také opravu nájezdu k samotnému hřišti. Přístup k němu je dlouhodobě problematický a zásadní oprava vyřeší nejen problém. Pokud to klimatické podmínky umožní, provedla by se tato oprava ještě v letošním roce. V opačném případě se uskuteční až na jaře.

Dalším významným projektem, se kterým se „finišuje“, je oprava hasičské cisterny Tatra. Na potřebnou generální opravu naší Tetry, která letos slaví kulaté 50. narozeniny, jsme řadu let žádali dotaci. Její získání od Zlínského kraje z programu na požární techniku nebo věcné prostředky se podařilo až v letošním roce. Tak jsme se s chutí pustili do práce. Opravila se spojka, se kterou byly dlouhodobě problémy, dále se opravovaly veškeré rozvody vody, měněny byly uzávěry, vývěva, ovládací panel atd. Největší změnou ale bude zevnějšek Tetry. Ta byla totiž kompletně zbavena několika vrstev laků a tmelů, nejpoškozenější místa a díly karoserie byly vyměněny, jiné byly klempířsky upraveny. Celé vozidlo bylo pak nově nalakováno. Projekt, který je již hotový a nyní u něj probíhá administrace, je oprava zvonice. O opravách této dřevěné dominanty obce vypráví celý článek, proto jen zdůrazním, že v rámci tohoto projektu se kromě oprav podařilo provést také úpravy těsného okolí zvonice. Podpora tohoto projektu byla zajištěna z Ministerstva zemědělství v rámci programu Udržo-

vání a obnova kulturního dědictví venkova. A aby toho nebylo málo, uskutečnili jsme také v letních měsících rekonstrukci hasičské zbrojnice a její zateplení. Pro zajištění bezpečí občanů při kulturních akcích jsme pořídili dvě přenosné dopravní značky „pozor“ (s vykřičníkem) s podstavci a s dodatkovou tabulkou „KULTURNÍ AKCE“. V průběhu každého roku probíhá totiž v Držkové velké množství kulturních akcí, z nichž některé se odehrávají v blízkosti nebo přímo na hlavní komunikaci vedoucí přes obec (mikulášská a končínová obchůzka, klabání, lampionový průvod aj.). Pro zvýšení bezpečí jejich účastníků budou proto tyto cedule vždy v den konání akce umístěny na začátek a konec obce a měly by řidiče varovat před možným výskytem chodců na komunikaci a přimět je k větší pozornosti a úpravě rychlosti. V březnu a dubnu byl v Držkové natáčen dokument o naší obci Českou televizí. Premiéru měl na ČT2 v sobotu 7. května 2016. V jarních měsících se započalo s těžbou v obecním lese, který obec před časem zakoupila. Odvezeno bylo již několik kladovek dřeva, k prodeji občanům bude přichystáno také dřevo palivové. V letních měsících jsme navázali spolupráci s oddílem Skautů, kteří v Držkové každoročně pořádají své tábory. Jménem svým i jménem zastupitelstva obce upřímně děkuji skautskému oddílu Střelka z Kroměříže za provedenou dobrovolnickou práci. V pátek 22. července 2016 se tito skauti aktivně nabídli provést pro dobro obce nějakou činnost. Za den celý oddíl zvládl důkladně očistit léta zanedbaný chodník kolem požární nádrže na kempinku.

Z připravovaných projektů bych rád na prvním místě uvedl rekonstrukci půdních prostor OÚ. Hotová je již projektová dokumentace pro staveb-

ní úpravy, od stavebního úřadu jsme již také obdrželi souhlasné stanovisko s ohlášením stavby. Úpravy by spočívaly ve vybudování prostor (klubovny), které by mohly sloužit ke slavnostním účelům, k zasedání zastupitelstva nebo k volnočasovým aktivitám občanů a zájmových spolků. Vybudováno by bylo také sociální zázemí. Dále připravujeme žádost o dotaci na malotraktor, který by měl být využíván hlavně pro hospodaření v obecních lesích. Ve fázi příprav je rovněž projekt na rekonstrukci lesní cesty na Pasíčka, která je v současné době ve velmi špatném stavu. Již proběhlo fyzické zaměření této cesty v terénu a podařilo se vykoupit všechny pozemky pod touto cestou od současných majitelů. Nyní je tedy celá cesta včetně pozemků ve vlastnictví obce. Na dobré cestě je také záležitost rizik bývalé skládky. Vypracován byl projekt „Průzkumné práce a analýzy rizika skládky v Držkové“, na který již byla podána žádost o dotaci. Pokud by byl projekt dotačním titulem podpořen, mohly by být průzkumné práce provedeny a jejich výsledkem by bylo jednoznačné stanovisko, zda je bývalá skládka v pořádku a neohrožuje okolí, či naopak. Protože obec nevlastní všechny pozemky pod skládkou, usiluje nyní o jejich získání.

V průběhu jarních a letních měsíců bylo v Držkové pořádáno mnoho kulturních a sportovních akcí. O jejich pestrosti se dočtete dále v držkovské části tohoto Okénka. Avšak tu nejvýznamnější akci bych rád zmínil i ve svém příspěvku. Již mnoho let neproběhla v Držkové tak organizačně náročná a programově pestrá společenská událost jako letošní Oslavy 80 let SDH Držková. Dvoudenní oslavy přilákaly do Držkové spoustu hostů z blízkého i vzdálené okolí, ale především oslovily

OBEC DRŽKOVÁ

naše občany. Jejich účast a slova chvály byly jistě velkou odměnou našim dobrovolným hasičům, kteří tvoří nepostradatelnou kulturní složku v obci. Pro naše hasiče byla ku příležitosti výročí vydána kniha mapující historii sboru od založení až do dnešních dnů. Zde se patří velmi poděkovat kronikáři sboru a zastupiteli obce Bc. Lubomíru Marušákovi za napsání a zpracování této publikace. V neposlední řadě také stojí za zmínku, že obec Držková uzavře-

la dohodu o spolupráci se slovenskou obcí Šútovce. Více informací o partnerské (neboli družební) obci a plánovaném projektu Vám sdělíme v příštím čísle zpravodaje Okénka. Prozradíme jen, že byla podána žádost o dotaci v rámci přeshraniční spolupráce. V rámci tohoto projektu bychom rádi vydali jedinečnou knihu „Pohádky a pověsti z Držkové“, pořídili zázemí pro konání obecních akcí a prezentací (velký stan, ozvučení, projektor atd.) a také uspořádali velké setkání občanů v obou obcích. Zajistě je tedy na co se těšit.

A protože se kvapem blíží vánoční čas, přeji všem, abyste tento prožili v pohodě a bez spěchu a našli si čas na ztišení, zamyšlení a odpočinek. Pro zpříjemnění zimních večerů bude do každé domácnosti v naší obci věnován stolní kalendář, nově se současnými fotografiemi, který svým nákladem poprvé vydala obec Držková.

Ing. Jan Chudárek, starosta obce

Dokument ČT o Držkové

V posledních letech se daří velmi dobře propagovat naši malou valašskou dědinku veřejnosti formou různých médií. Často o Držkové a jejím bohatém kulturním životě píší noviny, kdy nás redaktoři sami oslovují s přáním rozhovorů a poskytování podrobných informací. V loňském roce nám byl také věnován jeden vysílací den v Českém rozhlasu Brno v cyklu Moravská rodina. Vskutku husarským kouskem byl pak vznik uceleného dokumentu České televize v televizním cyklu Folklorika. V průběhu únoru nás kontaktoval pan režisér Petr Hajn a požádal nás o schůzku. Ta proběhla v Brně, kde mi sdělil, že o naší obci slyšel samé superlativy, a že by moc rád o Držkové natočil dokument. Nabídka nám opravdu vyrazila dech. Bohužel přišla v nejméně vhodné době. Pan starosta měl plné ruce práce s dokončením řady žádostí o dotační tituly a já měl před státnicemi. Pan režisér byl nicméně tak neoblomný, že nám nakonec nezbylo nic jiného, než kývnout. Hlavními motivy půlhodinového dokumentu měly být tři věci – velikonoční klabání držkovských chlapců, vydání knihy Valašská dědina Držková a Muzeum dřevěného porculánu.

První natáčecí den byl z důvodu klabání zvolen na Velký pátek 25. března 2016. Z držkovských chlapců se staly

„hvězdy“, což však obnášelo mnoho starostí, času a námahy. Během své několikadenní cesty napříč obcí s klabačkami a řehtačkami museli často opakovat záběry, zastavit, vracet se, některé trasy jít vícekrát. Nejen proto neměli ogaři z natáčení vůbec radost. Vše se však v radost obrátilo druhý natáčecí den, který proběhl 25. dubna. To do Držkové přijela velká televizní dodávka s celým štábem. Hlavními hrdiny se tohoto dne stali přímo Držkovjané. Ti totiž dělali nejen „komparz“ při prohlídce držkovského muzea, ale stihli si i menší role. Byl jsem na ně neuvěřitelně hrdý, s jakým odhodláním a zcela profesionálním vystupováním Držkovou reprezentovali. Po filmové prohlídce v muzeu se filmový štáb přesunul do kanceláře pana starosty, kde proběhlo povídání především o nálezku a vydání rukopisu držkovské knihy. Zájmu kamer samozřejmě neunikl starý trezor, ve kterém rukopis knihy ležel uschován přes deset let. Odpoledne se pak natáčelo u dřevěné zvonice a především v dílně pana Miroslava Horsáka. Ten s laskavým svolením předvedl, jakým způsobem se dodnes vyrábí dřevěné výrobky (hrábě, kosiska), které mají v obci tradici několik staletí. Svým povídáním a vzpomínkami obohatil dokument. Poté již probíhaly pouze různé tzv. dotočky exteriérů a interiérů staveb v Držkové. Ještě jeden natáčecí den se uskutečnil mimo Držkovou v bytě pana doktora Karla Pavlišťáka. Právě jeho vzpomínky a slova uznání se prolínaly během dokumentu pořadu Folklorika. Pre-

miéra dokumentu s názvem Pozoruhodná Držková pak byla v sobotu 7. května 2016 v 9:55 hodin na televizním kanále ČT 2. Dokument ve svých 26 minutách dokonale vystihl současný život, nadšení a zdravý patriotismus místních lidí k rodné obci. Ohlas byl mimořádný. Ještě mnoho týdnů po odvysílání premiéry a opakování pořadu zvonily v kanceláři OÚ telefony, chodily e-maily a lidé gratulovali a přáli mnoho dalšího elánu a úspěchů. Přišla také řada objednávek na knihy, které se posílaly doslova po celé České republice (od Klatov až po Liberec). Pořad si lze stále přehrát na internetu v e-vysílání ČT nebo na webových stránkách Držkové. Jsme moc rádi, že se dobrá věc podařila.

Velké poděkování za uskutečněné natáčení patří především autoru námětu panu doktoru Karlu Pavlišťákově, panu režisérovi Petru Hajnovi, celému televiznímu štábu a také všem Držkovjanům, kteří se natáčení ochotně zúčastnili.

Lubomír Marušák ml.

OBEC DRŽKOVÁ

Poklady ze Slavičina

Ještě před vydáním knihy Valašská dědina Držková jsme usilovně pátrali po žijících příbuzných manželů Jančíkových. Věděli jsme, že manželé neměli děti. Proto se naše pátrání ubíralo směrem k dárci rukopisu knihy. Ze starších zápisů ze zasedání zastupitelstva vyčíst, že jej daroval obci Držkové pan MVDr. Josef Minařík ze Slavičina (synovec Fr. Jančíkové). Ze zpravodaje města Slavičina archivovaného na internetových stránkách jsme se dověděli, že pan Minařík bohužel již 31. ledna roku 2008 ve věku 76 let zemřel. Pátrali jsme dále po jeho příbuzných, bo-

hužel bezvýsledně. Brzy na to se rozběhly náročné práce přípravy vydání, které si vyžádaly téměř rok, a na další hledání příbuzných se již bohužel nedostávalo času.

O to jsme byli více překvapeni a velkou radost jsme měli, když nás kontaktovali sami nejbližší žijící příbuzní autorů. Přímo do Držkové přijela milá vnučka MVDr. Josefa Minaříka paní Papežová. Prozradila nám, že ve Slavičině žijí její rodiče i s babičkou (vdovou po J. Minaříkovi). Brzy na to jsme dostali také krásný dopis přímo od paní Minaříkové s velkým poděkováním za celou rodinu, že zastupitelstvo obce vložilo tolik úsilí do díla jejich „tetinky“ a knihu vydalo. Neváhali jsme ani chvíli a využili jsme pozvání do Slavičina. První setkání zástupců Držkové (starosta Držkové Ing. Jan Chudárek a Lubomír Marušák) se uskutečnilo v pátek 13. května 2016. Návštěva předčila naše očekávání. Dověděli jsme se opět spoustu nových informací o osudech Františky Jančíkové a jejího manžela Augustina, kteří tak živelně tvořili svá literární díla a kulturně povznášeli život v tehdejší Držkové. Byly nám odtajněny i životní osudy dalších Františčiných sourozenců – Emílie, Josefa, Antonína a především bratra P. Františka Klemense Minaříka, který byl představitelem řady františkánů v českých zemích a dokonce byl

v úzkém výběru ve volbě na pražského arcibiskupa. Byl taktéž literárně a hudebně nadaný. Do Držkové k sestře Františce často dojížděl a měl to tu podle jeho vlastních slov nejraději. Rodina Minaříkova a Papežova ve Slavičině je na své zesnulé příbuzné velmi hrdá a snaží se stále uchovávat jejich odkaz a především bohatou pozůstalost. Byly nám ukázány krásné obrazy Františky, Augustina, Františka Klemense a jejich maminky. Obdivovat jsme mohli také dvě fotoalba plné dosud neznámých snímků z Držkové z doby působení Jančíků. Největší radost nám však udělala zpráva, že rodina schraňuje další rukopisy této dvojice a bratra Františka Klemense. Spolu s alby jsme si mohli zapůjčit pro zhotovení kopií třeba rukopis knihy příprav Františky Jančíkové na vyučování vlastivědy v držkovské obecné škole ze 30. let a také osobní deník Františka Klemense Minaříka z let 1922-1930, kde popisuje své návštěvy Držkové.

Setkání s rodinou bylo nepopsatelným zážitkem. Ze Slavičina jsme odjížděli ve večerních hodinách s pohlažením po duši. Bylo nám velkou ctí se s rodinou paní Minaříkové osobně seznámit a věříme, že jim jejich vřelý přjetí budeme moci co nejdříve oplatit u nás v Držkové.

Lubomír Marušák ml.

Oprava zvonice

V minulém vydání zpravodaje jsme se v historické sekci věnovali dějinám dřevěné zvonice v Držkové. A to zcela záměrně, protože jsme již v té době měli zpracovanou žádost o dotaci na opravu této dominanty naší obce. Rekonstrukce takové stavby totiž zcela odpovídala konceptu Ministerstva zemědělství, které vypsalo dotační program na obnovu kulturního dědictví venkova. Návrh oprav spočíval především ve výměně starých šindelů na střeše zvonice a na „obháňce“, jejich hloubkové impregnaci a nátěru celého obvodového pláště. Aby naše žádost dosáhla vyššího bodového ohodnocení a měla tedy větší nádeji na udělení podpory, byla v projektu zahrnuta také úprava bezprostředního okolí zvonice (rekonstrukce trávníku a výsadba dřevin – tří jalovců). Žádost o dotaci včetně potřebných příloh vypracoval a zajistil starosta obce Ing. Jan Chudárek, zvonici zaměřil a zakreslil L. Marušák ml. Naše žádost nakonec dosáhla nejvyššího možného bodového ohodnocení a byla Ministerstvem zemědělství vybrána k podpoře. Práce byla

rozdělena mezi dvě dodavatelské firmy. Firma Řehák, dřevěné šindele z Karolinky, provedla v průběhu měsíce července 2016 veškeré opravy hlavní střechy a „obháňky“, tedy menší stříšky, která je kolem zvonice pod její hlavní střechou. Tato oprava zahrnovala odstranění starých šindelů a latí a následně montáž nové fólie, latí, kontralatí a nových štípaných šindelů. Po této opravě následovala povrchová úprava jak nově položených šindelů, tak stávajícího deskového pláště. Druhá firma ARBOREA Březová pak provedla na počátku září veškeré zahradnické úpravy. Celkové náklady na tuto akci byly 109.010,59 Kč. Předpokládaná výše přiznané dotace Ministerstva zemědělství bude kolem 76 tisíc korun (70 % z nákladů). Jsme moc rádi, že se povedlo dřevěnou zvonici v centru obce takhle reprezentativně opravit, a že bude dále tvořit důstojnou dominantu naší valašské dědiny. Snad se v budoucnu podaří sehnat také prostředky na pořízení nového zvonu a elektrického zvonění. Klekání by pak neznělo Držkovou pouze v letních měsících, kdy se již třetím rokem zase chodívá zvonit ručně, ale po celý rok.

Lubomír Marušák ml.

OBEC DRŽKOVÁ

Opravy zbrojnice

V minulém roce byly započaty opravy na budově hasičské zbrojnice čp. 59, kterou vlastní obec Držková. Byla obroušena a nově natřena bář i dřevěná věž, novým nátěrem byla opatřena střecha, byl osazen nový hromosvod a opraven kamenný sokl budovy. Již v dubnu letošního roku zastupitelé na svém zasedání diskutovali nad tím, že by bylo dobré v započaté práci pokračovat, navíc když v letošním roce oslavil místní SDH kulaté jubileum 80 let od založení. Garáž v hasičské zbrojnici slouží ke stání hasičské cisterny a k uložení potřebné výstroje a výzbroje zásahové jednotky obce. Spolková místnost je v současné době největší místností v majetku obce, kde se dají pořádat kulturní a společenské akce. Místnost však nebylo možné v chladném počasí užívat, protože stará nedoléhající okna a dveře neumožňovaly vnitřní prostory dostatečně vytopit. V zimních měsících pak bylo nutné garáž s cisternovým vozem nákladně vytápět přímotopy, aby voda v cisterně nezamrzla. Proto vyšlo z usnesení, že by bylo vhodné okna, dveře a vrata vyměnit a obvodové stěny budovy zateplit. Zastupitelé se shodli, že bude jednodušší a v konečném důsledku i levnější, když si výměnu oken, vrat, dveří a zateplení budovy zhotoví obec ve své režii sama a na své náklady. Pokud by totiž chtěla obec žádat na opravy dotaci, musela by mít zpracovaný projekt, musel by být proveden energetický audit, který by s jistotou nařizoval zateplení stropů, základů a především podlahy v garáži, což by obnášelo vysekání betonové podlahy. Projekt, audit a výstavbu provedení a splnění těchto požadavků by bylo neuvěřitelně nákladné a konečný efekt by byl zřejmě minimální. Navíc by bylo spíše méně pravděpodobné, že by i tak obec na dotaci vůbec dosáhla a byla podpořena. Proto bylo rozhodnuto, že si bude rekonstrukci budovy řídit a financovat obec

sama. Architektonický návrh vzhledu budovy po úpravách zhotovil zastupitel Bc. L. Marušák. Jeho koncept měl staré budově z roku 1938 navrátit starobylý ráz. Okna byla navržena plastová, členěná meziokenní mřížkou. Tmavozelená barva těchto oken vycházela ze skutečnosti, že i v minulosti bývala okna držkovské zbrojnice zelená, což dokazovaly dobové fotografie, navíc se barva hodila k zelené barvě staré dřevěné věže. Červený plastický 15 cm široký lem kolem oken s červenými špaletami měl podtrhnout stáří budovy. Segmentová vrata byla pak navržena bílé barvy s asi metrem širokým červeným pruhem.

Na dalším zasedání zastupitelstva obce se již konkrétně řešily a určovaly další kroky. Z podaných nabídek byla za dodavatele segmentových vrat vybrána firma Gavra s.r.o. z Kroměříže a na zhotovení a osazení oken firma Termolux z Valašského Meziříčí. Protože plocha nutná k zateplení budovy nebyla velká a bylo potřeba provést spoustu jiných potřebných a náročných prací (demontáže, opravy a dozdivání poškozených částí obvodového zdiva, dozdivání a zapravení oken, osazení venkovních a vnitřních parapetů, vybetonování schodu pod dveřmi a jiné), navrhl starosta obce, že by bylo vhodné, aby práce na zateplení budovy dělal někdo z místních, který tomu rozumí a dokázal by odborně vykonat i dozor nad ostatní prací. Navrhl oslovit místního Lubomíra Marušáka st. Oslovený nabídku nakonec přijal a sdělil, že je ochotný zateplení budovy včetně zhotovení fasády a dalších prací provést. Materiál (polystyren, lepidlo, perlínka, skoby, fasádní barva aj.) dle potřeby zakoupila obec.

Těsně před započítím zateplování byl vřele přijat návrh L. Marušáka předělat elektrickou přípojku, přesunout odpočtový elektroměr a nachystat elektrické kabely na venkovní světla na budově. Až dosud byla budova připojena do elektrické sítě vzduchem, tedy kabelem vedoucím ze sloupu na sloupek na stře-

še zbrojnice a odtud kolem konzoly do přípojkové skříňky a odpočtového elektroměru, vše ze přední strany budovy. Nově byla elektrická přípojka vybudována přímo na sloupu a pod zemí vedena až do nového odpočtového elektroměru umístěného na boční straně budovy. Zemní práce (včetně řezání asfaltového povrchu) pro umístění kabelu do patřičné hloubky si brigádně prováděli hasiči sami. Četné elektrické práce provedl Pavel Řezníček z Kašavy. Přestože hrozilo z důvodu dlouhých časových lhůt na zhotovení nové přípojky ze strany E-ONU, že se práce na zateplení do hasičských oslav nestihnou, vše dobře dopadlo.

Po dozdivání a zapravení oken bylo pak nutné interiérově vymalovat. Garáž vymalovali sami hasiči a celou spolkovou místnost zvládla v průběhu několika večerů vymalovat hasička Monika Chudárková. Zbývalo pak jen zakoupit nové vnitřní dveře, které namořil, nalakoval a osadil Petr Vysloužil, a celou budovu řádně uklidit. Třešničkou na dortu pak bylo pověšení nového smaltového oválu se znakem a nápisem SDH Držková.

Velké poděkování patří za perfektně odvedenou práci dodavatelským firmám, Lubomíru Marušákovi st., Pavlu Řezníčkovi, Petru Dočkalovi, Radomíru Zbrankovi a všem hasičům a hasičkám, kteří přiložili ruce k dílu! Společnými silami se nám podařilo udělat kus práce pro dědinu.

Ing. Jan Chudárek, starosta obce

Noc kostelů

V sobotu 27. února 2016 byli zástupci obcí kašavské farnosti pozváni otcem Janem Machem na první schůzku, na níž nám bylo nabídnuto účastnit se celorepublikové akce Noc kostelů. Tuto nabídku jsme přijali s nadšením - rádi kapličku pro veřejnost otevřeme. Termín Noci kostelů byl stanoven na 10. června. Jelikož ještě nikdy nebylo v Držkové něco obdobného uskutečněno, bylo to pro nás něco nového. Bylo potřeba připravit program a účelně využít dobu otevření kapličky sv. Václava. Na přípravě dokumentů k historii kapličky od žádosti na postavení v roce 1929, vysvěcení v srpnu 1930 a dalších fotografií kapličky od 30. let až do dnešních dnů, se podíleli zastupitelé obce Držková. Získané materiá-

ly byly prezentovány formou vystavených obrázků. Pro vystavení byly díky ochotným pracovníkům okresního archivu v Kroměříži získány také původní plány a dokumenty kaple z r. 1929. Ty byly takto veřejnosti představeny vůbec poprvé. Květinami pěkně vyzdobená kaplička byla připravená na návštěvníky. Díky kašavské scholě a vystoupení Kašavských chlapů byla akce pro přítomné krásným zážitkem. Všem zúčastněným patří zasloužený dík. Kapličku navštívilo 90 až 100 lidí místních i přespolních. Ve večerních hodinách přijela do Držkové dokonce početná rodina až z Napajedel, která se o této akci dozvěděla z médií. Velmi se o historii kapličky zajímali a moc se jim líbila její výzdoba. Těsně před uzavřením přišel mladý tatínek s dcerkou z Podkopné Lhoty, kterým jsme se také rádi věnovali. V týdnu po Noci kostelů kapličku navštívily

také děti z mateřské školy. Byl to pro mne velký zážitek, děti se pomodlily krátké modlitby, kapličku si prohlédly a odcházely spolu s paní ředitelkou a učitelkou jistě plni zážitků.

Myslím, že i sv. Václav, patron naší kapličky, měl z dětí radost!

Františka Chudárková

OBEC DRŽKOVÁ

Hasičský máj

Po velkých ohlasech z minulého roku se členové SDH Držková rozhodli opět postavit svůj hasičský máj. Sešlo se tedy v neděli 1. května 2016 naše „zdravé jádro“ sboru, vzali jsme potřebné nářadí a náčiní, zapřáhli žebříňák a vydali se do lesa máj vyhledat, pokácet a převézt vlastními silami. A kam? No přece k naší zbrojnici. Tam už na nás čekaly další bratrské a sesterské posily a mohli jsme začít máj zdobit a připravovat k samotnému postavení. Když byl máj krásně nazdobený a vlajka připevněna ke špičce, bylo na čase nachystat lana a žebříky, abychom ho postavili. Sil jsme měli jako obvykle hodně, a tak na první pokus máj měřící letos 15,8 metru zapadl do připravené jámy a už jen stačilo přidat podpěry a vše zajistit, aby máj odolal i velkému větru. Po zhlédnutí naší dobré práce jsme si dali po štamprli a s pocitem dobře vykonané práce jsme se rozešli spokojeně domů.

Naše radost bohužel nevydržela dlouho. Již v noci z úterka na středu dorazila do Držkové skupina bezohledných výtržníků, kteří si nevážili naší snahy, a přestože byli lidmi z dědiny přistiženi, máj pokáceli. Z nepříjemnosti, která nemá s tradicí kácení máje nic společného, jsme si nic nedělali a hned jsme věděli, jak s tím vtipně naložíme. Řekli jsme si, že přece kvůli pár výlupkům, jejichž stopa vede mimochodem podle indicií na Březovou, nezrušíme naplánovanou veselici pro celou obec při kácení. A tak jsme jednoduše máj znovu postavili a důkladně připevnili k dřevěným podpěrám a naši akci přejmenovali z „kácení máje“ na „kácení pokáceného hasičského máje“. Samotná akce se pak uskutečnila v pátek 27. května od 16 hodin, kdy se u hasičské zbrojnice začaly plnit stoly jak místními, tak i přespolními návštěvníky, kteří si nechtěli nechat ujít naši veselici. Promyšlený program započal humornými scénkami. V první známé scénce Klíště se předvedli držkovští hasiči Luba Marušák, David Flám, Lucka Dočkalová a Peťa Hamplová. Druhá scénka byla inspirována pohádkou Ať žijí duchové. Účastníci předělané scénky (ještě s Dankem Marušákem) coby trpaslíci a Peťa Dočkalová (bílá paní) se kouzlem a „trhavinou“ zasloužili i o samotné skácení máje. Celý program moderovala naše přední držkovská moderátorka Emička Roháčková. Následovala soutěž v přeřezávání kmene máje na čas pilou hrbaňou. Mužskou kategorii

vyhráli Karel Kotek s Ivanem Minaříkem s časem 14,62 s, vítězství v ženské kategorii z loňska obhájily Dagmar Marušáková s Františkou Minaříkovou s časem 23,16 s a smíšenou kategorii ovládl Aleš Roháček s Dášou Flámovou s časem 12,76 s. Protože jsme měli v plánu v tomto roce pořádat oslavy k výročí našeho sboru, rozhodli jsme se poprvé vydražit náš máj. Po přestřelce nabídek se máj vydražil za částku, která nás velmi mile překvapila. Nový majitel získal také zarámovaný certifikát o vlastnictví hasičského máje pro rok 2016 i se starobylou pečeti obce. Mezitím již bylo na gri-

lu připraveno maso, rozdělaný oheň lákal k opékání špekáčků a žízeň všech přítomných jsme hasili točeným pivem a kofolou. Pro ty, kteří si chtěli trochu netradičně prohlédnout naši obec, byla opět připravena vyhlídková jízda na žebříňáku. Ani po setmění zábava neutichla, ba právě naopak. Nástroje místních hudebníků - housle a kytara - se rozezněly, zpívalo a hrálo se až do pozdních nočních hodin. Letošní stavění, znovustavění i kácení máje se opět dobře vydařilo. Pevně doufám, že nejen já, ale také vy se už nyní těšíte na příští ročník!

David Flám, starosta SDH Držková

OBEC DRŽKOVÁ

Hasičské Vizovice

V páteční odpoledne 24. června 2016 se mladí hasiči z Držkové shromáždili u hasičské zbrojnice, aby se odtud vydali na již tradiční Soustředění mladých hasičů IX. okrsku Lukovského podhradí.

Po dvou desetiletích ale nastala významná změna – místo obvyklého svážení auty do Rusavy byl letos objednan autobus, který hasiče dovezl až do Vizovic a to do rekreačního střediska Revika. Po tolika letech už všichni usoudili, že je čas na změnu. Horké a slunečné odpoledne slibovalo krásný počátek soustředění. Autobus dorazil včas a nedočkavá mládež rychle nastupovala. Asi by tolik nespěchali, kdyby tušili, že v rozpáleném vozidle stráví bezmála 1,5 hodiny, protože pan řidič jel vyzvednout hasiče i z okolních obcí. Mezitím už na cestu osobním autem i hasičským transportérem vyrazili „vedoucí“ z řad dospělých, aby na místě na mladé hasiče počkali a mohli se všichni rovnou ubytovat. Když naši značně propocení ogaři i cěrky dorazili, hned jsme si našich 10 držkovských svěřenců odvedli do chaty. Všichni se vešli do jedné, včetně 7 vedoucích. Naše chatka to měla nejlépe k bazénu a to byl také program pro první dvě hodiny pobytu – jít se pořádně okoupat a zchladit.

Poté se konal hromadný nástup na přivítanou. Zde se ukázalo, kdo všechno dorazil – kromě držkovských hasičů tu byla mládež z Lukova, Lukovečku a Vlčkové. Po vydání pokynů k pobytu byl čas k večeři. Servíroval se tradiční pokrm pro první večer – opékané špekáčky. Držkovjané rozdělali oheň a letos jsme si dovezli i vlastní gril. Po večeři byl volný program. Někteří si šli zahrát fotbal a zapinkat s míčem na hřiště, další neodolali plavání v bazénu a zbytek hasičstva běhal z chatky do chatky, aby zjistil, kde jsou ubytováni jejich kamarádi.

Ráno se rozezněl budíček už o půl osmé a Držková den zahájila důkladnou rozcvičkou a proběhnutím kolem Reviky. Potom už všichni spěchali na snídani a po ní začal dopolední program - branný závod. Pro všechny bylo připraveno celkem 10 stanovišť, z toho šest si přichystali držkovští hasiči – běh s loukoťovým kolem, střelba ze vzduchovky, z luku i praku, hod na cíl a poznávání rostlin. Před obědem se pak někteří ještě stihli opět zchladit v bazénu a hurá na oběd. Po krátkém odpočinku jsme se s našimi hasiči navzdory horkému počasí vypravili do Vizovic. Ve

městě jsme našim hasičům koupili zmrzlinu a zašli na zámek, kde jsme se prošli parkem a zahráli si nějaké hry. Po návratu na Reviku všichni zatoužili zcela právem po plavání v bazénu.

Ale den stále neskončil. Po večeři nás ještě čekaly hasičské útoky. Držkovští hasiči zdárně útok dokončili, což se ne každému družstvu povedlo. Jeden útok si nakonec zaběhli i dospělí chlapi, aby mládeži ukázali, jak na to. Děcka se zatím zabavila aktivitami s lanem – přetahovali se, podbíhali i přeskakovali přes něj, další pak do tmy trávili čas na hřišti fotbalem či přehazovanou. Večer se pak u naší chatky grilovalo a členové našeho sboru tak měli druhou večeři. Spát jsme šli docela pozdě a zdálky se už blýskalo. Během noci přišla silná bouřka.

Ráno po dešti bylo chladné a na koupání nikdo neměl ani pomyšlení. Po snídani proběhl závěrečný nástup, při kterém byli oceněni nejúspěšnější hasiči v branném závodě a družstva hasičů ze zásahu. Od nás se skvěle umístil Vojta Dočkal – v branném závodě získal první místo v mladší kategorii!

Pak už jen zbývalo sbalit si věci a mladí hasiči měli radost, když zjistili, že se pojedou do aut a ušetří si tak dlouhou cestu autobusem. Na oběd byli všichni doma. Na závěr padl dotaz, kam se pojedou příští rok, zdali na Rusavu či Reviku – a jednoznačně zvítězila Revika!

Za všechny vedoucí mohu říci, že se všichni chovali vzorně a doufáme, že se všem pobyt líbil.

Petra Hamplová

Memoriál

Jak se již druhým desetiletím stalo zvykem vždy o letních prázdninách na fotbalovém hřišti v Držkové konal se i letos další ročník fotbalového turnaje Memoriál Rostislava Macíka, který pořádá Sbor dobrovolných hasičů Držková. V sobotu 23. července 2016 se na fotbalové hřiště začali sjíždět již od osmé hodiny ranní fotbalisté z blízkého i vzdálenějšího okolí. Zúčastnit se mělo celkem 10 fotbalových týmů, dva týmy bohužel nakonec nemohly dorazit. Začátek turnaje se tím sice trochu opozdil, nicméně hned po dokončení příprav se mohlo přejít k napínavým zápasům. Každý zápas byl pro hráče nejen psychicky, ale především fyzicky vyčerpávající, a proto bylo připraveno nejen pro ně, ale i pro diváky bohaté občerstvení, aby všichni načerpali nových sil. Ve výcepu se točilo vychlazené pivo i kořola a v udmírně vonělo masíčko všeho druhu, mezi které jsme letos zařadili i jehněčí steaky. V této příjemné atmosféře turnaj pěkně ubíhal a v 17:00 hodin jsme mohli přejít k vyhlášení výsledků. Vítězství tento rok zůstalo v Držkové. Nad hlavy mohli pozvednout náš historický putovní pohár hráči z týmu „Mladí Držková“. Tímto bych rád poděkoval všem hráčům, že se k nám rádi vrací a spolu s námi si příjemně užijí držkovskou fotbalovou sobotu. Tímto turnajem jsme se rozloučili se starým fotbalovým hřištěm, které do příštího roku vystřídá hřiště nové s umělým povrchem, oplocením a osvětlením. Bude nám čest nové hřiště zasvětit do našeho turnaje, který se v Držkové hrával pod názvem O putovní pohár starosty SDH od otevření hřiště v roce 1999 a který se po smrti dlouholetého držkovského hasiče pod názvem Memoriál Rostislava Macíka hrává dodnes. Můj hasičský dík patří samozřejmě všem, kteří se podíleli jak na přípravách turnaje, tak i na jeho průběhu.

David Flám, starosta SDH Držková

OBEC DRŽKOVÁ

Dětský den v Držkové

Jako každoročně o prázdninách, tak i letos se koncem července v Držkové na hřišti konal dětský den, pořádaný obcí Držkovou a SDH Držková. Nejen pro děti bylo připraveno spousta her, soutěží a občerstvení. Při příchodu na hřiště dostalo každé dítě hrací kartu s předtištěnými políčky k jednotlivým disciplínám, kterých bylo připraveno 12. Musím podotknout, že všechny děti splnily všechny úkoly na sto procent! Máme tady ale šikovné děti, co? Za splněný úkol dostalo každé dítě razítko na kartičku a po nasbírání všech 12 razítek odevzdalo kartičku, za kterou pak dostalo tašku s dárečky. A jelikož v každé tašce byl jiný obsah dárků a nechtěli jsme, aby se děti dohadovaly, že ten má to a ten něco jiného, tak jsme to vyřešili formou losování čísel a všichni byli spokojeni. Každý soutěžící ještě dostal pou-

kázky na párek v rohlíku a limču. Pro ostatní bylo k jídlu připraveno grilované maso a klobásy z udírny a na pití, no, co kdo chtěl. Letos soutěžilo celkem 49 dětí, což je víc než loni a to nás těší. Počasí jsme měli tak nádherné, že nám děti ke konci programu samy od sebe naskákaly do hasičské kádě, kde stále ještě probíhala disciplína chytání rybiček. Jako každý rok se vše vydařilo a všichni jsme si to myslím užili. Na závěr bych tímto chtěla velmi poděkovat všem, kteří se větší nebo menší mírou podíleli na přípravách a realizaci tohoto super dne. Velký dík patří samozřejmě hlavně všem našim sponzorům, kteří nám jakoukoliv formou přispěli na dárky pro děti. Bez těchto sponzorů, bychom to jen stěží zrealizovali. Ještě jednou VŠEM VELKÉ DÍKY.

Monika Chudárková

Putování za pokladem

Na konci letních prázdnin se nejen Držkovjané rozhodli hledat „ztracené dobře ukrytý poklad“. Byl to již 6. ročník této akce v Držkové. Sraz účastníků akce byl stanoven na neděli 14. srpna 2016 v 11 hodin u obecního úřadu. Přijela pro nás veteránská auta, s nimiž jsme se ještě na přání jejich majitelů jeli nazpět vyfotit na místní kemp, kde měli tentýž víkend svůj sraz. Tohle přání jsme jim velmi rádi splnili. Poté už nás veteráni vyvezli přes Hutě, Německé a Košařiska až pod pramen Dřevnice, odkud jsme se vydali pěšky k bodu, kde nás čekalo občerstvení, tetování na tělo, barvení vlasů křídami a střelba ze vzduchovky na terč. Právě střelby ze vzduchovky se velmi ochotně a rádi ujali Aleš a Stanislav Roháčkovi, za což jim tímto moc děkujeme. Po těchto disciplínách už nás čekala krásná procházka, ukončená hledáním kýženého ztraceného pokladu. Trasa byla velmi příjemná, i když dlouhá, ale počasí nám opět přálo. Navíc v tomto období vrcholila houbařská sezona, a tak jsme cestou nacházeli a posbírali velké množství hřibů a hříbků. Celou cestu nás vedly barevné fáborky, které nás postupně Hutěmi zavedly až k místu, kde měl být podle neověřených informací ukrytý onen poklad. Když jsme u chaty pana Kepřdy přecházeli mostem přes potok, všichni malí účastníci již cítili poklad „ve vzduchu“. Velice rychle pak vyběhli nahoru na Bačák, kde se započalo s usilovným hledáním. Byl to ale zapeklitý úkol ho najít, jelikož fáborků bylo kolem dost a dost a často nás zmátly a louka byla veliká. Děti ho nakonec přece jen našly a hrdě si ho odnesly do místní hospůdky, kde na všechny čekalo občerstvení

v podobě úžasně připravených hamburgerů. Na pití si každý dal, co chtěl, a po občerstvení si děti otevřely truhlu s pokladem a poctivě si poklad rozdělily. Celkem se nás letos sešlo úctyhodných 43 účastníků – malých i velkých. Myslím, že se už všichni těšíme zase na příští rok, až půjdeme opět hledat ztracený poklad. Vždyť v Držkové těch ztracených pokladů je, jen je najít. A věřte, že my příští rok opět nějaký na jiné trase najdeme. Moc děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě, organizaci této akce, ale také těm, kteří se putování zúčastnili. Velký dík patří rovněž veteránům a jejich majitelům za to, že byli velice ochotní nás povozit a dopravit na místo, kam jsme si přáli. Byli

jste skvělí! A taky děkuji počasí, protože bez hezkého počasí by se tato akce vůbec nemohla uskutečnit.

Monika Chudárková

OBEC DRŽKOVÁ

Zájezd

Letos již podruhé uspořádala obec Držková spolu s SDH Držková pro své občany odpolední zájezd. Na cestu jsme se vydali hasičským vozem a jedním osobním automobilem. Tentokrát jsme jeli na úplný jih Moravy do Dolních Bojanovic. A ne náhodou. Právě zde, ve vinařské obci nedaleko Hodonína, v rodinné tiskárně Lelka vloni spatřila světlo světa kniha Valašská dědina Držková. Díky výborné spolupráci a bezkonkurenční kvalitě zde byla vytvořena další publikace a to Historie sboru dobrovolných hasičů v Držkové, jejíž náklad 400 ks jsme si zde v tento den také vyzvedli. Majitel a zakladatel firmy pan Vojtěch Lelka přislíbil, že nás svým provozem provede. Svůj slib dodržel a připravil pro nás neobyčejnou prohlídku s odborným výkladem. Pod pojmem rodinná tiskárna si však nepředstavujte nějakou malou manufakturu. Přestože Lelkovi skutečně v roce 1990 začínali v suterénu svého rodinného domu s offsetovou tiskárnou se základním strojovým vybavením, sídlí dnes firma zaměstnávající

přes čtyřicet zaměstnanců v obrovské hale s tiskařskými stroji za desítky milionů korun. Prohlídku jsme započali ve vstupní budově, kde jsme byli seznámeni se stručnou historií firmy na informačních panelech. Spolu s panem Lelkou jsme se pak vydali celým provozem tiskárny. Viděli jsme nejrůznější stroje od těch nejmenších, připomínajících staré obuvnické vysekávací stroje, až po ohromné tiskařské linky o délce několik desítek metrů. Na vlastní oči jsme viděli výrobu vinařských etiket, řezání, lepení a skládání reklamních letáků, které každý týden dostáváme do schránek, nebo nálepek na známé alkoholické nápoje. V části tzv. knihárny jsme byli velmi podrobně seznámeni s výrobou knih. Měli jsme možnost vidět výrobu obdobné knihy, kterou jsme si u Lelků také nechali dělat my. Nahlédli jsme i do dílny, kde zaměstnankyně firmy ručně dotvářely ty výrobní kroky, které ještě stroje nedokáží. Ve skladu hotových výrobků jsme na paletě také našli naši novou knihu o SDH, pro kterou jsme si přijeli. Po zřídavých dotazech účastníků našeho zájezdu jsme všichni od pana Lelky darem obdrželi novou knihu a rovněž firemní bločky a letáčky. Po naložení všech knih a srdčném rozloučení s panem Lelkou jsme se vozy přemístili z okraje Bojanovic do jejího středu, kde nás čekal další cíl – exkurze minipivovaru Mazák.

Na první pohled běžný slovácký rodinný dům ukrýval celé technologické vybavení a hala za domem také varnu a všechny spilky a chladírny. Vždyť se zde uvaří denně tisíce litrů piva. Průvodcem nám byl přímo zdejší sládek. Naše putování jsme započali ve skladu sladu, kde se tento také mele.

Mohli jsme sušený slad ochutnat a na vlastní chuť rozeznat rozdíl mezi českým sladem a mnichovským. Ve varně, kde se ve dvou ohromných nerezových kotlích právě vařilo pivo, bylo od kotlů neskutečně horko. Všichni se radovali, když pan sládek přislíbil, že se půjdeme osvěžit do chladnějších spilek, kde pivo kvasí a dále leží. Jak nám ale ztuhla radost ve tváři, když jsme vešli do místnosti, kde byly pouhé 2° C a kouřilo se nám od úst. Naštěstí jsme pak přešli do další místnosti, kde vznikaly ležáky a kde byla teplota mírně vyšší. Díky odbornému výkladu jsme dokonale porozuměli technologii výroby tak oblíbeného zlatavého moku. V podnikové prodejně – garáži – jsme si pak všichni nakoupili mnoho lahví piva na domácí degustaci.

Nejen pivem živ je člověk, a proto jsme se vydali do místní vyhlášené restaurace a dosyta se najedli. Hned naproti restaurace se nacházel kostel sv. Václava, který byl otevřený a mohli jsme si prohlédnout jeho bohatou výzdobu a dřevěné vyřezávané sochy svatých či křížovou cestu.

Poslední zastávkou našeho zájezdu pak byly vinné sklepy v Petrově-Plžích. Jedinečný komplex asi 80 sklepů byl budován již od 15. století. Pro svou malebnost je také často využíván filmaři. Procházku jsme ukončili v nejvyšše položeném sklepě, do něhož nás pozval výřečný strýc vinař. Hned nám nalil každému na ochutnávku různá vína ze své tvorby. Tak jsme chvíli se sklenkou v ruce a džbánem vína na stole poseděli a v chladku se osvěžili po horkém dni. Spokojeni a plni zážitků jsme se domů do Držkové vrátili po osmé hodině. Věřím, že jsme si to všichni užili. Lubomír Marušák ml.

Barum Czech Rally Zlín 2016 nejen v Držkové

V závěru letošních prázdnin 26. až 28. srpna, jak už to ostatně bývá každý rok, se konal ve Zlíně 46. ročník oblíbené Barumky. Je to srdcovka nejen pro mužské pohlaví, ale čím dál tím víc to přitahuje i to něžnější ... nás ženy. Ostatně máme rády adrenalin stejně jako muži. Letos se přihlásilo na 135 posádek soudobých a 91 posádek historických vozidel. Pro letošní ročník si organizátoři připravili pro posádky změny na téměř 40 % tratí. Byly k vidění klasické úseky jako Pindula, Maják, ale i atraktivní Slušovice nebo divácky oblíbená super noční RZ v ulicích krajského města Zlína v bývalém svitovském areálu. Naše RZ projíždějící Držkovou z loňských ročníků nazvaná Troják byla organizátory změněna a přejmenována na RZ Kašava a měla délku 19,42 km. Počet všech letošních RZ se zastavil na čísle 15 a celková délka tratí činila neuvěřitelných 740 km, z čehož 230 km tvořilo 15 RZ na 8 úsecích. V Držkové se Barumka jela v neděli 28. 8. a to 10. RZ v čase 9:08 hod. a 13. RZ v čase 13:17 hod. Počet diváků celé Barumky činil přes 200 tisíc, což je úctyhodné číslo a myslím, že není koncové a bude se každým dalším rokem zvyšovat. Po odjetí všech RZ se v neděli ve Zlíně na náměstí dostavilo na 85 posádek soudobých a 34 posádek historických, což je krásné. Ostatní bohužel kvůli technickým závadám nebo haváriím odstoupili, ale naštěstí se nikomu nic váž-

ného nestalo. I diváci byli myslím vcelku rozumní a nepouštěli se do žádného zbytečného riskování, za což nejen jim, ale i pořadatelům patří velké poděkování. Na prvních pěti místech se v celkovém hodnocení umístili jezdci: 1. Jan Kopecký, 2. Tomáš Kostka, 3. Jan Černý, 4. Pavel Valoušek, 5. Fabian Kreim. Perličkou je, že všechny tyto posádky absolvovaly Barumku s vozem typu Škoda Fabia R5 – asi super auto, ne? No jistě, že ano, vždyť českou motoristickou soutěž s názvem Barum Czech Rally Zlín přece musí vyhrát česká auta, nemám pravdu? Co stojí ještě za zmínku, bohužel pro nás, je, že Václav Pech, tolik na barumce oblíbený, s vozem Porsche 997 GT3, kvůli chybějící homologaci pro evropský šampionát musel startovat až s pořadovým číslem 91. Navíc jej na naší držkovské 10. RZ zradila převodovka a po dokončení této RZ odstoupil. Na závěr přidám naopak šťastnou a dobrou zprávu. A to, že Jan Kopecký s již zmíněnou Škodou Fabia R5 rozšířil sbírku prvenství a vybojoval na tratích ve Zlíně a okolí svůj pátý triumf. Díky tomu získal do svého držení putovní pohár. My z Držkové mu k tomu též velmi blahopřejeme a doufáme, že další Barumku opět pojede a nejen on, ale i celá řada dalších skvělých jezdců. Vždyť bez Barumky si to tady neumíme už ani představit.

Monika Chudárková

OBEC DRŽKOVÁ

Nová kniha

V roce 2016 se podařilo obci Držkové vydat svou druhou knihu a to Historii Sboru dobrovolných hasičů v Držkové. Byla sepsána celý rok, a jak již název napovídá, věnuje se historii tohoto nejdéle fungujícího spolku v obci. Knižka čítající 100 stran, doplněná stejným počtem obrázků a fotografií, vznikla obdobně jako Valašská dědina Držková v rodinné tiskárně Lelka v Dolních Bojanovicích. Publikace tak podrobně mapující historii našeho sboru mohla vzniknout jen díky existenci původních listin a písemností sboru. Za jejich zachování až do dnešních dnů patří obrovský dík několika osvěceným bratrům a sestrám. A to především Janu Chudárkovi, který během oprav zbrojnice a bezhlavého likvidování starých předmětů a papírů z této budovy

pohotově zachránil množství listin a hasičských knih, obsahujících informace od založení sboru až po současnost. Velké poděkování patří paní Zdeňce Köglerové za věnování původní knihy „Jednací protokol SDH Držková“ z období let 1942–1974, Petru Dočkalovi za věnování inventárních knih sboru a manželům Křížanovým za darování historických fotografií z počátku sboru. Při zpracovávání jistých období v publikaci mi byly nápomocny cenné vzpomínky pamětníků. Za ně děkuji Františce Vysloužilové, Františce Chudárkové, Josefu Minaříkovi, Jarmile Kolaříkové, Josefu Horsákovi, Zdenku Köglerovi, Lubomíru Krčmovi, Radomíru Zbrankovi, Zdeňku Minaříkovi, Drahomíře Mrázkové a mnohým dalším. Za jazykovou pomoc při korektuře publikace jsem moc vděčen přítelkyni Peti Hamplové a manželům Rudolfu a Pavle Joskovým ze Zlína. V neposlední řadě patří dík za odbornou

a technickou pomoc PhDr. Karlu Pavlištíkově, CSc. a paní PhDr. Aleně Prudké. Knižku si lze zakoupit za jednotnou cenu 100 korun na Obecním úřadě v Držkové.

Lubomír Marušák ml.,
kronikář SDH Držková

Držkovské pohádky

Ač jsme si mysleli, že nás po první návštěvě rodiny paní Minaříkové ve Slavičíně, která uchovává odkaz a pozůstalost manželů Jančíkových, nemůže nic překvapit, opak byl pravdou. Po digitalizaci zapůjčených archiválií z prvního setkání proběhla další návštěva rodiny ve Slavičíně ve středu 14. září 2016. Paní Minaříková měla připraveny další rukopisy, které nám chtěla zapůjčit. V nenápadné z části kožené vazbě se nacházel v pravém slova smyslu poklad! Nádherný rukopis díla Augustina Jančíka „Pohádky a pověsti z Držkové“. Působivá kniha čítající 117 stran, o které zřejmě nikdo z Držkovjanů dosud neměl ani ponětí, obsahuje celkem 19 různých pověstí a pohádek. Takto podrobně nejsou tyto příběhy nikde jinde zapsány, ba ani v ústní podobě se nedochovaly. V knize je kupříkladu zaznamenána pověst Jak zanikla Horní Držková, Drak z Vrzavých skal, O zbojnickém pokladě, O mlýnu pantáty Hlobila, O pokladech v hoře Májové a mnohé další. Pohádkově je vylíčen příběh Jeníka, který kouzlem osvobodí neprávem vězněného tatínka na lukovském hradě, nebo příběh silného Kuby, který najde štěstí až u obrů na hradě Obrány. Z této knížky se také dovídáme, že i valašské hory se pyšní svým ochráncem – dobrým obrem. Jako mají Krkonoše svého Krakonoše, má Držková svého obra Ozembúcha, který prý sídlí kdesi v hlubokých roklicích lesů držkovských a rajnochovicových. Datum v knize, 24. prosince 1940,

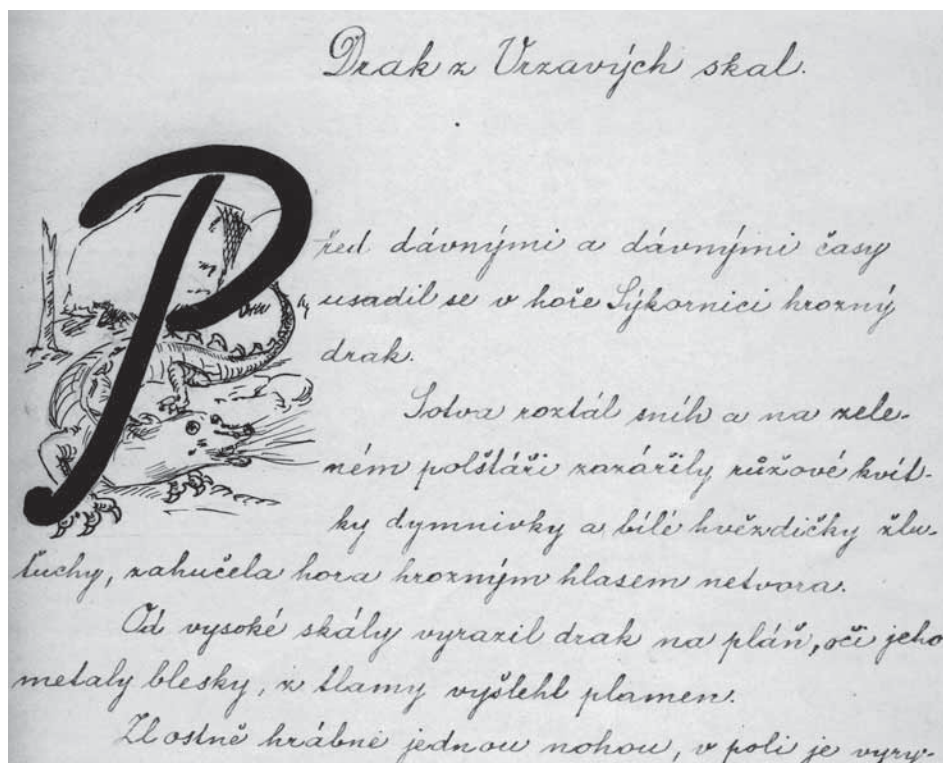
vznik díla velmi přesně určuje, leč opět podobně jako Valašská dědina Držková nikdy nevyšla tiskem. Vzácnost, kterou by nám mohla nejedna obec závidět, se do dnešních dnů dochovala pouze v jednom originále. V současné době se usilovně pracuje na tvorbě kopie a přepsání textu do digitální podoby.

Kromě držkovských pohádek nám byly zapůjčeny ještě rukopisy díla Františka Klemense Minaříka (bratra Fr. Jančíkové) a to zvířecí pohádky Čarovný kraj a povídku pro mládež Na stoku tří vod. Děj zmiňované povídky (čítající mimocho-

dem přes 70 stran) je zasazen přímo do Držkové. Na zážitcích sourozenců z Prahy, kteří kolem roku 1900 přijeli do Držkové k rodině na zdravotní pobyt, je popsán celý rok (zvykoslovný i pracovní) v tehdejší Držkové. Opět kvalitní dílo lze přirovnat třeba ke knize Školák Kája Mařík.

Velké poděkování patří rodině paní Minaříkové ze Slavičina, která o odkaz učitelské rodiny Jančíků stále pečuje, za laskavé zapůjčení. Nyní je jen na Držkovjanech, jak se rozhodnout s rukopisy založit.

Lubomír Marušák ml.

OBEC DRŽKOVÁ

Držkovjané na dnech NATO

Jednoho večera v hospůdce u pivečka jsme se takhle domluvili, že si uděláme krásný nedělní den formou výletu do Ostravy na letiště Mošnov na dny NATO. Jak jsme se domluvili, tak jsme taky udělali. V neděli 18. září v 7 hodin ráno vyjelo z Držkové od hasičské zbrojnice hned sedm účastníků směr Mošnov. Cesta nám uběhla celkem

rychle, až na jednu kolonu přímo u Mošnova, ale to jsme čekali. Vždyť je to každý rok stejné. Marná sláva, 85 000 lidí na jednom místě je 85 000 lidí, to bez kolon snad ani nejde. Auto jsme zaparkovali přímo na letišti a vydali se na to, kvůli čemu jsme tu jeli. Program byl nabitý. Od rána až do 16 hodin. A že se bylo na co dívat: bojové ukázky vojáků, zásahy policie, letecké ukázky vrtulníků a především stíhaček. Nejdříve jsme si prošli a prohlédli letadla a stíhačky, co byly vystaveny na letišti, pak taky hasičská, policejní, vojenská auta a jejich vybavení. Než

jsme si celou tu plochu prošli a vše si prohlédli, uběhly nejméně tři hodiny. Koupili jsme si oběd a pár drobností – dárky a suvenýry a poté jsme se už odebrali si najít místečko na plochu, kam jsme si sedli a dívali se na letadla, stíhačky, tanky... Zážitek to byl jako každý rok luxusní. Udělali jsme si pár fotek a po 16. hodině se pomalu odebrali k autu a vydali se na cestu domů. Výlet k nezaplacení – velký zážitek. Všem vřele doporučuji. My se určitě příští rok zase do Mošnova vypravíme, můžete se přidat! Těš se Mošnove!
Monika Chudárková

Námětové cvičení

V sobotu 22. října 2016 proběhlo námětové cvičení sborů IX. okrsku. Cvičení, které mělo prověřit schopnosti a dovednosti dobrovolných hasičů, uspořádal SDH Lukoveček na katastru své obce. Zúčastnily se ho všechny sbory - tedy SDH Fryšták, Lukov, Držková, Kašava a Vlčková. Z Držkové vyrazilo plně obsazené zásahové vozidlo, celkem osm hasičů. Není bez zajímavosti, že držkovští hasiči dorazili na místo jako první. Tématem cvičení byla

dálková doprava vody. Ta se čerpala z koupaliště v Lukovečku do jednotlivých cisteren a odtud vyvážela přes Hadovnu dále kyvadlově vzhůru do kopce na točku lesní cesty. Zde se dopravená voda přečerpávala do nejobtížnější cisterny (kašavské), ze které byla bez přerušení čerpána do jednoho útoku - dvou C proudů, které kropily les. Sledovala se především organizace fingovaného zásahu, komunikace řidičů a dalších hasičů a také rychlost, se kterou byly cisterny plněny a dopravovaly vodu na požadované místo.

Lubomír Marušák ml., kronikář sboru

Co nového v Muzeu

V letních měsících se opět potvrdilo, že se Držková stále více stává cílem výletů mnoha turistů. Přestože muselo být muzeum od přelomu června a července na tři týdny z technických důvodů uzavřeno (zahraníční cesta průvodce a majitele), po opětovném otevření se však dveře muzea lidově řečeno netrhly. Přivítali jsme v Držkové návštěvníky z jižních, severních i středních Čech, z Moravy, Slezska i Slovenska. Vliv na zvýšený zájem o muzeum měl jistě vysílaný dokument České televize Pozoruhodná Držková, který se v jarních měsících natáčel také v areálu muzea. Protože byly prázdniny díky mnoha probíhajícím projektům obce Držkové a přípravám na pořádání velkých hasičských oslav dosti hektické, nepodařilo se dokončit a otevřít novou expozici věnovanou obživě Držkovjanů (pěstování obilí a zpracování ovoce), která postupně vzniká za budovou OÚ. Spíše jsem se zaměřil na další sběr a řešení uskladnění vzácných exponátů. Díky velké podpoře osvětlených občanů se sbírkové fondy stále rozrůstají. Vzpomeňme třeba cenný dřevěný „šroták“ na ovoce, pořizy s očky, točáky nebo téměř sto let starý elektrický stabilní motor včetně řemenic. Všechny tyto skvosty věnovali Muzeu dřevěného porculánu manželé Pěluchovi z Kašavy. Všem dárcům patří velký dík. Porculánu zdar!

Lubomír Marušák ml., ředitel muzea

Z činnosti MŠ Držková

Cílem naší mateřské školy je předávat dětem životní zkušenosti a dovednosti na konci předškolního období k tomu, aby získaly předpoklady a základy kompetencí důležitých pro jejich další rozvoj a učení. Snažíme se, aby každé dítě dostalo takovou podporu a péči, kterou individuálně potřebuje, aby získalo vztah k rodině a rodné vesnici. V naší mateřské škole pracujeme s projektem „Hrajeme si od jara do zimy“. Náplní tohoto projektu je seznámení dětí s prostředím, ve kterém žijí, s tradicemi a s místními zvyky. Přímo se účastníme vánočního vystoupení „Živý betlém“ a „Vynášení Mařenky“. Sbližujeme děti s prostory ve třídách Základní školy v Kašavě, navazujeme kamarádké vztahy mezi všemi věkovými skupinami dětí a mládeže, a tím se snažíme předcházet šikaně. Rodiče se společně s dětmi účastní akcí školky jako např. karnevalu a ukončení školního roku. V minulém školním roce jsme se s dětmi, které odcházely do školy, rozloučili v prostorách Patriot campu v Držkové. Zde byly pro ně připraveny soutěže, jízda na koních a taneční zábava vedená moderátorem panem V. Řepou. Při zápisu do mateřské školy míváme „Den otevřených dveří“, kde rodiče mohou nahlédnout do výuky a sledovat práci s dětmi. Bohužel této možnosti ještě rodiče příliš nevyužívají.

S dětmi si osvojujeme tzv. Hejného metodu. Je to výuka matematiky zábavnou formou. Stejně tak se nám osvědčila výuka hry na flétnu, výtvarný kroužek, který i v letošním školním roce povede paní učitelka J. Dvořáková (Křčmová). Předškolní vzdělání vytváří základy pro pokračování vzdělání na dalších stupních škol. Děti si u nás osvojují základní pravidla chování, základní životní hodnoty v mezilidských vztazích. Učíme je respektovat a přijímat přirozenou autoritu dospělých. Je nám ovšem zřejmé, že nejdůležitější v předškolním období je hra. Je to úžasná příležitost nahlédnout do dětského světa. Z dětských her je možné vyčíst, co sledují v televizi, s jakým hrdinou momentálně žijí. Zde vidíme, kdo má v dětském kolektivu autoritu apod. Důležitou součástí našeho projektu je seznamování se světem uměleckých děl - literárních, výtvarných, dramatických a hudebních. Děti naslouchají čtenému textu z oblasti dětské prózy a poezie, učí se porozumět slyšenému slovu a následně rozvíjet dramatický projev divadelním ztvárněním a zdokonalovat díky tomu komunikativní schopnosti. Navštěvujeme divadelní představení na Malé scéně ve Zlíně, v Městském divadle ve Zlíně, výstavy a vzdělávací programy, na které jezdíme do Valašského Meziříčí do zámku Kinských.

Máme radost, že naši školu navštěvují nejen děti místní, ale také ze vzdálenějšího okolí jako třeba ze Zlína, Štípy, Slušovic nebo Lukova.

Jana Gergelová, ředitelka MŠ Držková

OBEC DRŽKOVÁ

SDH Držková – Oslavy 80 let

Rok 2016 by se v Držkové bez nadsázky dal označit rokem hasičským. Uskutečněno bylo snad nejvíce hasičských brigád, kulturních a sportovních akcí a schůzí za pěknou řádku let. Zapříčinil to také fakt, že v tomto roce, tedy v roce 2016, jsme si v Držkové připomínali hned několik hasičských výročí. Tak předně oslavil náš sbor 80 let od svého založení. Svě 50. výročí slavil hasičský cisternový vůz Tatra, který slouží v Držkové rovných 20 let. Poslední výročí pak patřilo naší požární nádrži na kempinku, jejíž stavba byla započata přesně před 40 lety. Kromě pořádání tradičních akcí, jako bylo stavení a kácení hasičského máje, soustředění mladých hasičů ve Vizovicích, dětského dne, memoriálu a putování za pokladem, o kterých se dovíte více v samostatných článcích, se držkovští hasiči zúčastnili také 23. hasičské pouti na svatém Hostýně nebo okrskové hasičské soutěže ve Fryštáku, kde se naši hasiči umístili na pěkných místech.

Velká pozornost však směřovala k otázce, zdali konat nebo nekonat oslavy výročí sboru. Ty byly naposledy v Držkové pořádány v roce 1986 při příležitosti 50 let od založení SDH. Dobře jsme si uvědomovali, že taková celovíkendová akce vyžaduje nejen perfektní organizaci, bohatý program, ale především značné finanční prostředky. Protože bylo nadšení aktivních členů velké a ochota jakkoliv pomoci ještě větší, nebyl důvod dále váhat. Aby se oslavy termínově nekryly s letními akcemi v okolí, rozhodnutí padlo na první víkend v září. První velkou brigádou pro získání financí na oslavy byl sběr starého železa. Ten proběhl v sobotu 14. května a množství vybraného železa nás mile překvapilo. Z největších železných „darů“ vzpomeňme třeba starý secí stroj od pana Josefa Horskáka, železnou konstrukci staré terasy pana Marka Brázdy či ocelovou konstrukci mostu od pana Milana Javory. Za účelem demontáže tohoto 10 metrů dlouhého a 2,4 metru širokého mostu byla svolána hasičská brigáda již v sobotu 16. dubna. Most se nám bohužel ani s pomocí četných inzerátů nepodařilo prodat vcelku, a tak byl rozřezán a zavezen do šrotu. Další brigády pak probíhaly v hasičské zbrojnici. A to nejen na budově, která procházela rekonstrukcí, ale také na hasičské Tatrovce, na jejíž opravu byla získána dotace. Zvláště přes prázdniny probíhaly tyto brigády odpoledne téměř každý den. Čím více prázdniny ubíhaly a termín oslav se přibližoval, tím více stoupala nervozita, zdali se vše stihne. Zvláště v druhé polovině srpna se také hasičské schůze konávaly

s četností několikrát za týden. Práce na zbrojnici, i přes značné zdržení z důvodu čekání na zřízení nové elektrické přípojky, byly zvládnuty před termínem oslav, ve čtvrtek 25. srpna byla finální omlitkou opatřena poslední čelní stěna zbrojnice. Vnitřní prostory budovy si vymalovali hasiči sami. Během velké úklidové brigády v sobotu 24. srpna byla veškerá výstroj a výzbroj v garáži očištěna, dřevěné regály natřeny, stříkačky naleštěny. Ani ve spolkové místnosti nezůstal „kámen na kamení“. Všechny poháry, helmy, končínové kostýmy a jiné věci byly vyneseny ven, důkladně vyčištěny a znovu a úhledně ve zbrojnici uspořádány.

Několikaměsíční píle mnoha hasičů a lidí z obce pak vyvrcholila v sobotu 3. a neděli 4. září 2016. V sobotu, kdy se odehrála hlavní část programu oslav, přesně v osm hodin ráno zazněly z obecního rozhlasu fanfáry hasičského budičku celou Držkovou i jejími pasekami. Po úvodních slovech „vstávej, vstávej lide držkovský“ ještě jednou hasiči všechny na bohatý program srdečně pozvali. Již od 9:00 hodin byla veřejnosti otevřena zrekonstruovaná hasičská zbrojnice. Ve spolkové místnosti byla připravena výstavka toho nejkrásnějšího z dochovaných písemností, fotografií a trojrozměrných předmětů z historie sboru od založení až po současnost. Vystaveny byly originální jednací knihy, soupisy členů a materiálu z doby založení sboru, deníky požárních žňových hlídek, všechny typy používaných přileb, získané poháry, ocenění a mnohé další. Na stěnách byly pověšeny tři akvarelové kresby (zbrojnice, Tatrovky a VW Transportera) Františka Gračky z Olomouce, ale také velkoformátové tablo všech současných členů hasičského sboru v Držkové. V garáži byla vystavena výzbroj a výstroj držkovských hasičů, závodní stříkačky

nebo také části karoserie hasičské cisternové Taty, jejíž celková oprava stále probíhala. Vystavené fotografie z četné kulturní činnosti sboru byly v garáži doplněny figurínami s originálními kostýmy z mikulášské obchůzky a končín, se kterými hasiči každoročně chodí po Držkové. Již od deváté hodiny přijížděly do Držkové okolní hasičské sbory. Měli jsme radost z početných hostů z bratrských sborů z Kašavy, Lukova, Fryštáku i z daleké Sptihněvi, kteří všichni do Držkové na ukázkou dopravili také svou hasičskou techniku. Velmi nás zamrzelo, že naše oslavy, které jsme uspořádali poprvé po třiceti letech, ignoroval hasičský sbor z Vlčkové a neúčastnil se jich ani jediný jeho člen. Přesně v 10:30 pak starosta našeho IX. okrsku zavelel k vytvoření trojstupu pro slavnostní průvod obcí. Za zvuku slavnostních fanfár a pochodů z obecního rozhlasu zamířil průvod dolů obcí. První jelo domácí hasičské zásahové vozidlo, za ním v čele pochodoval starosta IX. okrsku se starostou SDH Držková, za nimi kráčeli tři hasiči s praporek sboru z Držkové, Kašavy a Fryštáku. Za nimi dále pochodovali uniformovaní hasiči a další hosté. Průvod se otočil na dolním konci obce u obecního úřadu a zamířil ke kapli Sv. Václava. Průvod se dočkal mnoha diváků a sklídl velký potlesk. U kaple již čekaly zástupy dalších lidí, které svolal zdejší zvon. Slavnostní mši svatou za hasiče sloužil kašavský kněz P. Jan Mach. Po mši otec také posvětil novou dřevěnou sochu svatého Floriána. Tu vyřezal velký amatérský umělec Tomáš Procházka z držkovských Pasek. Po mši pak kroky všech hasičů a hostů zamířily dle programu do Hospůdky u Köglerů, kde se konala slavnostní schůze. Během schůze byla stručně popsána historie sboru v Držkové, vzpomenu byli zesnulí členové sboru, kteří se zasloužili o jeho vznik

OBEC DRŽKOVÁ

a vzorný chod. Bylo uděleno mnoho vyznamenání současným členům formou čestného uznání SDH a medailí za věrnost (10, 20, 30, 40 let ve sboru). Nejvyšší vyznamenání medailí SH ČMS Za zásluhy byla udělena zasloužilému hasiči Josefu Horsákovi. Pamětní listy z oslav dostaly jednotlivé sbory, přítomní hosté, sponzoři a podporovatelé držkovského sboru. Svou zdravici pak přednesl čestný občan Držkové doktor Karel Pavlišťík, zástupce Okresního hasičského sdružení ve Zlíně pan Josef Jakuba, jednotlivé sbory a také bývalí členové Petr Šarman a David Kögler. Po obědě se uskutečnilo focení hasičů před dřevěnou zvonící.

Od 15:00 hodin pak probíhalo na hřišti za budovou OÚ hasičské odpoledne pro malé a velké. Celé prostranství bylo nadkryto velkým stanem. Garáž hasičského vozidla se přeměnila na výčep. Venku se na rožnících točila jehňata, na grilu se připravovalo maso, z udírny voněl kabanos a cigára. Z pódia hrála místní oblíbená skupina Mrazivá Šála. V budově OÚ se promítaly na plátno fotografie z činnosti sboru. Na dětském hřišti byl připraven skákačí hrad, malování na obličej nebo vykreslování hasičských omalovánků. Dobrovolní hasiči z Fryštáku přistavili své moderní zásahové vozidlo a slovem i možností vyzkoušení předváděli vymoženosti tohoto auta. Kolem páté ho-

diny pak dorazili profesionální hasiči ze Zlína, kteří početnému obecnstvu předvedli na fotbalovém hřišti ukázkou vyprošťování osob při autonehodě. Figurantky vyprošťování ze staré škodovky si ochotně zahrály držkovské hasičky Monika Chudárková a Petra Hamplová. Také tento program sklidil velký úspěch. Díky krásnému počasí, které nám po celý den přálo, se sedělo, hrálo, zpívalo i tančilo až do ranních hodin. Druhý den v neděli se ještě jednou otevřela hasičská zbrojnice veřejnosti a návštěvníci měli možnost si prohlédnout přichystané výstavy.

Jsmo velmi rádi, že se nám oslavy podařilo uskutečnit. Za jejich hladký průběh patří dík všem hasičům, kteří obětovali desítky hodin svého volného času brigádám, přípravám a chystání. Oslavy by se neuskutečnily bez velké podpory obce Držkové, jejího zastupitelstva a všech sponzorů a mecenášů, kteří nelitovali koruny a podpořili náš sbor! Čím by ale byly oslavy, kdyby nám na ně nikdo nepřišel? Musíme se přiznat, že jsme měli nepopsatelnou radost z toho, že se všechny části našich oslav těšily neuvěřitelnému zájmu návštěvníků, a to především místních občanů. Velmi si toho vážíme. Je to pro nás velké povzbuzení k další činnosti.

Lubomír Marušák ml.,
kronikář sboru

Držkovské studánky

Pokračujeme také v novém seriálu držkovské části Okénka o studánkách v Držkové. Minule jsme hovořili o studánce Na Bídě. Pokud se od ní vydáme směrem k Rusavě, projdeme Hutěmi a před Novou Cestou se dáme doprava, dojdeme až ke studánce Sirková.

Jak již název napovídá, vyvěrá v této studánce sirnatý pramen. Dříve bylo známých mnoho obdobných pramenů nejen v obci, ale i na mnoha místech v lesích. V průběhu věků se však lidé přestali o tyto prameny starat a ty byly časem zaneseny, až se na ně úplně zapomnělo. Také staří dřevaři si informace o sirnatých studánkách v horách vzali s sebou na pravdu boží. Nejznámější sirnatý pramen vyvěral dříve v osadě Teplici mezi Držkovou a Kašavou, která dodnes nese po prameni název. Existovaly zde totiž až do vypuknutí první světové války primitivní lázně. Bohužel i ty vzaly za své.

Zůstala tak již zřejmě pouze studánka Sirková jednou z posledních v okolí, ve které vyvěrá sirnatá voda, či jak se jí dříve lidově říkalo „sirkovica“, či „záprdkovica“. V okolí této studánky lze často spatřit ohroženého mloka skvrnitého (*Salamandra salamandra*). Jiné

přízvisko pro studánku, které můžeme často najít v turistických mapách, je i „Na Solisku“. Název je odvozen od přírodní památky Solisko, která se asi 650 metrů od studánky nachází. Předmětem ochrany této rezervace, která byla vyhlášena v roce 1987 na rozlo-

ze necelých deseti hektarů, je názorná ukázka původní karpatské jedlobučiny, představující už jen zbytek dříve rozsáhlých jedlobukových porostů v Hostýnských vrších. Studánka má GPS souřadnice N 49°20'45.53" E 17°45'42.27".
Lubomír Marušák ml.

OBEC DRŽKOVÁ

Historie Flámů v Držkové

Když jsem se přibližně před rokem a půl pustila do sestavování rodokmenu svých dětí, zdaleka jsem netušila, jak hluboko do historie se mi podaří se dostat, a kam až mě pátrání po rodinných předcích dovede. Z prosté zvědavosti se stala časem vášeň a mě už nezajímalo jen to, jak se jmenoval pra-pra-pradědeček našich dětí, nýbrž jsem si začala klást celou řadu dalších otázek. Například jsem zatoužila se dozvědět, odkud naši předkové pocházeli a kde jsme přišli k příjmení „Flám“. Při bádání ve starých archívních materiálech, zejména matrikách, mi neuniklo, že dřívější generace měly daleko více dětí, než je nyní obvyklé, zato se však mnoho z nich nedožilo dospělosti. Zajímavá byla i zjištění, v jakém věku se tenkrát ženy vdávaly, muži ženili, kdy byli tenkrát lidé považováni za plnoleté, i kolik, navzdory tehdejší konvencím, přicházelo na svět ne-manželských dětí.

1. První příchozí

Nejstarší zmínka o Flámech v Držkové pochází z 27. ledna roku 1789, kdy se Eleonora Gargulak provdala za Sebastiana Flauma. Z údajů v matrice oddaných v Držkové z let 1784–1844 se dozvídáme, že oběma snoubencům bylo v té době 22 let a byli svobodní a katolíci. Další zajímavou informací, kterou ze záznamu získáváme, je číslo chalupy, ve které snoubenci v Držkové žili – zde je za oba snoubence uvedeno pouze jedno číslo, a to 43. Přesné datum narození Eleonory Flaum, roz. Gargulak pak najdeme v matrice narozených, oddaných a zemřelých v Držkové, Kašavě a Podkopné Lhotě z let 1762–1784. Kromě přesného data narození Eleonory (7. února 1766) se zde také dozvídáme jména jejich rodičů: Joannes (Jan) a Elisabetha Gargulak. Tímto způsobem lze pátrat stále dál do minulosti, nicméně linie Flámů zde Sebastianem Flaumem končí. Sice se ještě z dalších záznamů dozvíme, že jeho rodina (včetně jeho sestry Rosalie) žila v Držkové č. 43 a že v této chalupě zemřeli i oba Sebastianovi rodiče, Wenzl Flaum (asi 1728–1798) a Veronika Flaum (asi 1729–1794), nicméně je patrné, že ani jeden z Flaumů se v Držkové ani v žádné z okolních dědin nenarodil. Předpokládám tedy, že Flámovi (či Flaumovi) přišli do Držkové někdy před rokem 1789. Vzhledem k tomu, že na seznamu rodin, které byly v Držkové před rokem 1780, jméno Flám ani Flaum nefiguruje (srov. Valašská dědina Držková, dále jen VdD, str. 20), lze předpokládat, že Flámovi do Držkové přišli mezi lety 1780 a 1788. V lednu 1789 se již Sebastian Flaum oženil s Eleonorou a zabydleli se v chalupě č. 43. Dle kontribučního archívu dokládajícího vybírání daní v obci, je Sebastián (Šebestián) Flám roku 1807 evidován jako „čtvrtník“

(tj. menší sedlák v obci, kterému patří čtvrt lánu). Ročně měl povinnost odvést vrchnosti 3 zlaté a 33 krejcarů a jeho hlavní daň činila 2 zlaté a 2 krejcare (srov. VdD, str. 24). Rosalia, sestra Sebastiana Flauma, se provdala za Antona Pardona, který rovněž nepocházel z Držkové, nýbrž se odněkud přistěhoval. V manželství přijala Rosalia jeho jméno, v té době se hojně užívala u ženských příjmení německá koncovka -in, tedy Rosalia Pardonin. Jejich dvě dcery Anna Barbara a Catharina přišly na svět taktéž na adrese Držková č. 43. Sebastian Flaum s manželkou Eleonorou měli devět dětí: sedm synů a dvě dcery. Dcera Marina se později provdala za Georga (Jiřího) Marconě, dcera Katharina zemřela jako tříletá. Pátráme-li tedy po dalších nositelích jména Flám, musíme se zaměřit na Sebastianovy syny.

2. Zápis jmen v matrikách

Zajímavý je způsob zápisu jmen v matrikách. V prvních generacích převažují latinské, popřípadě německé formy jmen (např. Joannes jako Jan, Wenceslaus jako Václav apod.) a příjmení je psáno jako „Flaum“. V následujících generacích převažuje němčina (např. Sebastian, později uváděn jako Šebestián, Franz, později uváděn jako František atd.) a u zápisu příjmení se objevuje vedle „Flaum“ také varianta „Flamm“ a „Flam“. Teprve mnohem později se objevuje varianta „Flám“. Stává se tak, že tatáž osoba je v jedné matrice psána jako Bartholomäus Flaum, v jiné matrice jako Bartholomäus Flamm a později jako Bartoloměj Flam. Nenechme se proto mýlit, jmenuje-li se dnes jedna rodina Flamova a jiná Flámova – v obou případech se může jednat o potomky Sebastiana Flauma. Další částou variantou mužského příjmení „Flám“ je „Fláma“. Varianta „Fláma“ se vyskytuje relativně často, a mnohdy je tatáž osoba uvedena jednou jako Flám a podruhé jako Fláma. Dříve se tomu nejspíš

nepřikládal až takový význam jako v dnešní době. Za zmínku stojí ještě i další, již značně zkomolený, tvar příjmení této rodiny, a sice „Chlam“. Setkáme se s ním nejen v legendě k indikační skice Držkové z roku 1829, kde je „Georg Chlam“ (Jiří Flám), tedy nejstarší syn Sebastiana Flauma, zapsán jako podsedník žijící v chalupě č. 15, nýbrž i mnohem později v matrice u jiných členů rodu.

3. Číslo popisné

Jak jsem již uvedla výše, první Flámovi obývali v Držkové chalupu č. 43. Na této adrese však nebydleli sami. Z matričních záznamů vyplývá, že na této adrese přicházely na svět děti z rodiny Gargulákovy, Ujčíkovy, Macíkovy. Jančíková-Minaříková ve své knize VdD na straně 22 uvádí, že majitelem č. 43 se stal 8. srpna 1789 Josef Ujčík. Dále na straně 30 dodává, že v roce 1830 patřilo č. 43 Josefovi Ujčíkovi a č. 15 Jiřímu Flámovi a Františku Chudárkovi. A na stranách 27 a 28 se dozvídáme, že Jiřímu Flámovi patřily dle pozemkové knihy z roku 1830 paseky pod Sýkornicí a na Hupčeně. V chalupě č. 43 přišla na svět v roce 1766 Eleonora Flam, roz. Gargulak a později jak všechny její a Sebastianovy děti, tak také děti Sebastianovy sestry Rosalie, provdané za Antona Pardona. V téže chalupě také zemřeli oba Sebastianovi rodiče – Veronika v roce 1794 a Wenzl v roce 1798. Kladu si otázku, kde se tato chalupa nacházela. Podle indikační skici z roku 1829 stála chalupa s č. 43 přímo v obci a patřila Josefu Ujčíkovi, čtvrtníkovi z Držkové. Jelikož však Josefu Ujčíkovi patřily i rozsáhlé pozemky na Májově, je pravděpodobné, že se tato chalupa nacházela v dřívějších letech právě tam. V knize VdD se píše: „Dlouhá chalupa na návsi č. 43 patřící Macíkovy, stávala původně pod Májovou. Odtud byla převezena a postavena na nynějším místě až po regulaci potoka, který měl řečiště až u jmenované chaloupky.“ A Minaříková dodává:

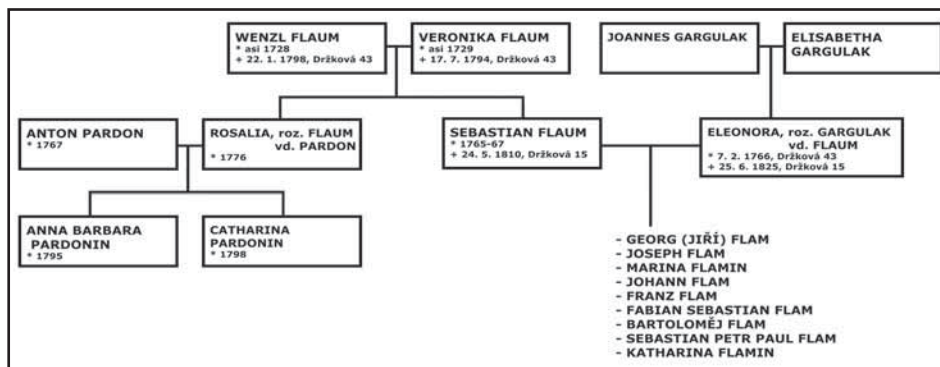
OBEC DRŽKOVÁ

„Stěhování chalup v Držkové nebylo žádnou zvláštností. Dřevěná chalupa bez pevných základů stojící jen na kamenné podezdívce, byla rozebrána snadno a na novém místě složena.“ (VdD, str. 66) Z Fotoarchivu Muzea dřevěného porculánu pochází uvedená fotografie dřevěnice č. 43.

Dle matriky narozených v Držkové v letech 1784–1843 se v chalupě č. 43 přibližně od roku 1790 narodily tyto děti:

Niklas Gargulak (16.10.1784)
Anna Gargulakin (20.7.1785)
Anna Matzikin (3.10.1786)
Thomas Ujczik (2.11.1787)
Joseph Kargulak (22.3.1788)
Rosina Kargulakin (26.4.1788)

První dítě Sebastiana a Eleonory, Georg Flam, přišel na svět v dubnu roku 1791 v chalupě č. 38, která patřila hraběti Josephu Seilernovi – z jakého důvodu právě tam, už asi dnes nevíme. Je pravděpodobné, že zde Gargulákovi dočasně žili – Eleonora Flaum, roz. Gargulak byla v té době prvoroďičkou, možná si mladá rodina mohla koupit či pronajmout chalupu č. 43 až o něco později. V matričním záznamu narození Georga Flama je otec Sebastian uveden jako „Waldhäusler“, což znamená „lesní domkař“. To mě utvrzuje v domněnce, že chalupa, ve které v té době žil, se pravděpodobně nacházela někde na samotě v lese či poblíž lesa, nikoliv přímo v obci. Od roku 1793 jsou však všechny záznamy o rodině Flaumově spojovány s č. 43. Zde jsou záznamy o všech dětech narozených v chalupě č. 43 v letech 1793–1809:

Joseph Flaum (6.4.1793)
Marina Flamin (17.5.1795)
Anna Barbara Pardonin (8.9.1795)
Johann Flaum (12.5.1797)
Catharina Pardon (15.7.1798)
Franz Flaum (4.5.1799)
Fabian Sebastian Flaum (6.7.1801)
Bartholomäus Flaum (19.8.1803)
Sebastian Petr Paul Flaum (27.6.1806)
Katharina Flaum (11.11.1809)

Od roku 1812 se v č. 43 rodily děti z rodiny Ujcíků. Zajímavé je, že do tohoto roku přicházely na svět Ujcíkovy v chalupě s č. 15. Skoro by se mohlo zdát, že chalupu č. 15 vyžehnil Johann Flam po svatbě s Apollonií (Polexinou) Ujcízkou, nicméně sňatek byl uzavřen až 17.2.1817, zatímco v chalupě č. 15 přišla 6.10.1815, tedy o více než rok dříve, na svět Eleonora Flam, dcera sedláka Georga Flama. Spíš to vypadá, že chalupu s č. p. 15 koupil kolem roku 1814 od Ujcíka Georg Flam a chalupu č. 43 koupil výměnou od Flama sedlák Joseph Ujcízk. Na indikační ski-

ce z roku 1829 je Joseph Ujcízk, čtvrtník, zapsán jako vlastník chalupy č. 16 a 43, a Georg Chlam (sic!) jako majitel č. 15. Zatímco Flammovým patřila chalupa č. 15 dle této matriky ještě v roce 1842, v chalupě č. 43 přicházely od roku 1835 na svět děti z rodiny Zuzanů. V chalupě č. 15 žily se svými manželi také dcery z rodu Flámů – Josefa Šarman, roz. Flám, dcera Jiřího Fláma a jeho ženy Rosiny, dále např. Eleonora Macík, roz. Flám, dcera Johanna Fláma a Apollonie. Jejich děti, nesoucí jiná příjmení než Flám, přicházely na svět v této chalupě (Johann Šarman, nar. 20.2.1855 či Anna Macík, nar. 21.12.1856). Dle novodobějších kronik obce byla 31.3.1973 původní chalupa č. 43, tedy ta, která byla přenesena z Májové, vykoupěna od své tehdejší majitelky Františky Plišťákové. Následně byla zbourána a spálena na louce Široká, což je dnes louka naproti fotbalovému hřišti. Na místě domu č. 43 vyrostla prodejna Jednota, která byla slavnostně otevřena 3.12.1976. Osudy chalupy č. 15 mi nejsou známy.

Pokračování příště! Mgr. Helena Flámová

Vítání občánků v Držkové

Po historicky prvním vítání občánků, které proběhlo v Držkové 20. března 2016, nás ani ve snu nenapadlo, jaký zájem o tuto akci bude následovat, a že ji v tomto roce ještě jednou uskutečníme. V letních měsících se narodili do naší obce hned dva občánci. Protože rodiče projevíli zájem vítání uspořádat ještě v tomto roce, neváhali jsme ani chvíli. Na přání rodičů byla tato slav-

nost přesunuta do krásné držkovské přírody k Fojtově hrušce pod Skalama, kde proběhla v sobotu 1. října 2016. Jsme rádi, že se akce chtěl osobně zúčastnit také čestný občan Držkové pan doktor Karel Pavlištík. O kulturní vložku se postarala Emička Roháčková se svým secvičeným pásmem (básnička, písnička a hra na flétnu). Po slavnostním proslovu pana starosty a čestného občana se rodiče podepsali do pamětní knihy a pro děti obdrželi knihu Valašská dědina Držková s věnováním, sadu dětského nádobí, domovský list obce Držková a od K. Pavlištíka knihu o cestovatelích Hanzelkovi a Zikmundovi. Akce v přírodě navíc za krásného až letního počasí se setkala s úspěchem. Pevně věříme, že nám budou občánci v Držkové i nadále přibývat a že obdobnou akci budeme moci uspořádat i v následujících letech. Ještě jednou přejeme našim nejmenším Držkovjánkům, aby šťastně vyrostli do života, který na ně teprve čeká. Nejen jim, ale též rodičům a sourozencům přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Lubomír Marušák ml.

Jan Slováček

Jindra a Ondřej Chudárek

FARNOST

Uff, a je to za námi...

Myslím si, že podobný povzdech vyšel v tomto roce z mnoha úst, když se v rámci vítězství Kašavy v soutěži Vesnice roku konaly mnohé oslavy a předváděcí akce. Lví podíl na vítězství má jistě pan starosta osobně, ale i zastupitelé a mnozí ochotní lidé, kteří svůj volný čas věnovali přípravám akcí a následném uklízení. Osobně bych Vám všem chtěl za to poděkovat.

V letošním roce mně největší radost udělala vstřícnost zástupců obce a rozvíjející se spolupráce na realizaci kaple Panny Marie na Vinohradku. Ještě nás čeká dlouhá cesta k jejímu postavení, ale věřím, že se to podaří. Potěšila mě také nově vybudovaná zvonička v Držkové a zapojení mnoha složek do akce Noc kostelů, která se v Kašavě konala poprvé.

Je dobře, že se můžeme pyšnit titulem Vesnice roku, ale zkusme v tom pokračovat, i když třeba bez titulu. Obnova je také prací sama na sobě. Rád bych nabídl proto duchovní obnovu, která se bude konat pro muže 10. 11. 2016 v pastoračním centru v Lukově. Už loni se jí účastnili také zástupci z Vlčkové a Kašavy a věřím, že tomu bude tak i letos. Navíc tuto duchovní ob-

novu povede plk. P. Mgr. Jaroslav Kníchal, hlavní kaplan AČR a věřím, že bude pro účastníky velkým povzbuzením. Pro ženy je plánovaná duchovní obnova v poslední době r. 2017. V polovině příštího roku by měla také začít příprava na biřmování. Podle nařízení biskupské konference má trvat 1-2 roky a účastnit se jí mohou mladí od 14 let. Tato svátost znamená dovršení duchovního růstu každého křesťana, který začíná křtem. Proto jen biřmovaný člověk může být kmotrem při křtu. Velmi se doporučuje, aby tuto svátost měli také všichni, kteří hodlají vstoupit do manželství, nebo v něm už žijí. Mnoho dětí se po 1. svatém přijímání domnívá, že už mají vše a dál do kostela chodit není potřebné. Je to hluboký omyl a nepochopení úlohy víry v životě člověka. Rád bych otevřel možnost obnovit svůj osobní vztah ke Kristu každému, kdo o to projeví trochu zájem, a prosím i rodiče, aby mi v tom byli nápomocni. Přihlášky k biřmování budou k dispozici od začátku nového roku v sakristii kostela.

Už druhý rok, díky podpoře obce a vstřícnosti vedení školy, učí náboženství v Kašavě Bc. Naděžda Fraisová, která každé úterý obětavě dojíždí z Prusinovic. Přes veškeré úsilí se mi zatím nepodařilo sehnat vhodnějšího člověka, který by měl odpovídající vzdělání a mohl učit ná-

boženství. Podmínkou vyučování je totiž absolvování vysoké školy v oboru. Sestřičky ze Štípy jsou už plně vytížené a nikoho dalšího neznám. Pokud by měl někdo zájem, ať se informuje o podmínkách na farním úřadě v Lukově.

Srdečně Vás také zvou na Vánoční svátky do našeho kostela sv. Kateřiny. Bohoslužby budou probíhat:

24. 12. 2016	21.00 hod.
25. 12. 2016	9.00 hod.
26. 12. 2016	9.00 hod.
31. 12. 2016	18.00 hod.
1. 1. 2017	9.00 hod.

Rád bych popřál do nastávajícího roku 2017 všem obyvatelům Kašavy, aby navázali na ukázkovou spolupráci, kterou předvedli v tomto roce, a objevovali nejen nové cesty a možnosti ve svém vlastním životě, ale také to pozitivní u těch druhých a dokázali to ocenit. Myslím, že to by bylo pro mě osobně tou největší odměnou a nejen pro mě. Možná by se z toho radovali i na obci více, než z titulu Vesnice roku.

Požehnaný rok 2017
Vám všem vyprošuje P. Jan Mach,
administrátor Kašava.

Kalendář akcí

Termín	Akce KAŠAVA	Pořadatel
30. 12. 2016	Silvestrovský turnaj	TJ Kašava
1. 1. 2017	Novoroční setkání s ohňostrojem	Obec Kašava
14. 1. 2017	Sportovní ples	TJ Kašava
15. 1. - 20. 1. 2017	Lyžařský kurz Čenkovice - II. stupeň	ZŠ a MŠ Kašava
21. 1. 2017	Valašská kyselica a klobása - soutěž	Kašava
26. 1. 2017	Den otevřených dveří	ZŠ a MŠ Kašava
28. 1. 2017	Rodičovský ples	ZŠ a MŠ Kašava
11. 2. 2017	Maškarní ples	DH Trnkovjanka
20. 2. - 24. 2. 2017	Lyžařský kurz Trnava - I. stupeň + MŠ	ZŠ a MŠ Kašava
březen 2017	Josefovská zabijačka	Obec Kašava
6. 4. 2017	Pohádkový zápis do 1. třídy	ZŠ a MŠ Kašava
16. 5. - 18. 5. 2017	Jarní sběr papíru a vršků	ZŠ a MŠ Kašava
23. 6. 2017	Absolventský ples	ZŠ a MŠ Kašava
Termín	Akce DRŽKOVÁ	Pořadatel
23. 12. 2016	Zdobení stromečku pro zvířátka	Obec Držková, SDH
25. 12. 2016	Živý betlém	Obec Držková, SDH
29. 12. 2016	Odpoledne s deskovými hrami	Obecní knihovna
31. 12. 2016	Silvestrovský výšlap na hrad Lukov	Marušákovi, Kotkovi a spol.
7. 1. 2017	Tříkrálová sbírka	Charita, Obec Držková
25. 2. 2017	Končinová obchůzka s voděním medvěda	SDH Držková
březen 2017	Domácí zabijačka	Obec Držková, SDH
Termín	Akce VLČKOVÁ	Pořadatel
únor 2017	Košť slivovice	ČZS Vlčková
únor 2017	Končiny	SDH Vlčková
březen 2017	Obecní zabijačka	OÚ Vlčková
květen 2017	Otvírání pramenů	OÚ Vlčková
červen 2017	Vítání občánků	OÚ Vlčková
červen 2017	Dětský den s hledáním pokladu	ČZS Vlčková, OÚ Vlčková
červen 2017	Letnice - pálení kop	OÚ Vlčková

METEOROLOGICKÁ STANICE

Meteorologická stanice na Vančici

Práce na stanici za období
březen 2016 – září 2016

Také letošní rok se nesl na stanici na Vančici v duchu rozvoje a dalších oprav. V průběhu celého roku je potřeba udržovat měřicí techniku v co nejlepší kondici (především čistotě) a kontrolovat správný chod, aby výsledky měření byly co nejdůvodnější. Proto byla meteorologická budka řádně vyčištěna savem, aby byla zaručena co nejlepší bělost.

V létě byla položena zatravněvací dlažba namísto chodníku sestaveného z kamínků. Nejdůležitějším úkolem bylo vyřešit kotvení desetimetrového stožáru. Původní kotvení se postupně propadalo do země kvůli své váze. Úprava spočívala ve vykopání jámy 50 x 50 cm a zalití betonem. Do betonu byly umístěny závitové tyče, k nimž byl stožár po vytvrdnutí betonu přichycen. Celý stožár drží rovněž ocelová lana. Současná úprava vyhovuje standardnímu kotvení stožárů používaných v síti stanic ČHMÚ.

Hodnocení počasí za období
březen – září 2016

Letošní rok nám přináší mnohem stářejší počasí, než které jsme prožívali v roce minulém. Jako celek bylo toto období teplotně průměrné. Žádný z uvedených měsíců se neodchyloval od normálních hodnot, avšak co se týče normality srážek, je skutečnost jiná. Zaznamenány byly jak extrémní srážky, tak i období, kdy z nebe padalo sotva pár kapek.

Březen se projevil jako suchý měsíc, kdy spadlo pouze 21 mm. Po celý měsíc se pohybovaly maximální teploty v rozmezí od 2 do 10 °C, pouze poslední 4 dny ukázaly teploměry maxima nad 20 °C. Ranní minima kolísala většinou kolem 0 °C, výjimečně bylo měřeno až -6 °C (Hutě a obec). Sněhovou pokrývku jsme si již neužili.

Duben se snažil přiblížit jarnímu počasí, avšak moc se mu to nepodařilo. Přestože se projevil jako teplotně průměrný, teploty kolísaly v maximech mezi 6 a 25 °C! První letní den byl v obci pokořen již 5. 4. Žádný další letní den nepadl. Nejvyšší teploty se pohybovaly nejčastěji kolem 15 – 18 °C. Ranní minima kolísala v „nejextrémnějších“ případech mezi -7 °C (Hutě) až 12 °C (Vančice). Zajímavostí je, že bylo změněno v obci nižší minimum v dubnu než v březnu. Vidět můžeme dva extrémy. Maximum až 25 °C hned na počátku měsíce a minimum -7 °C v posledním dubnovém týdnu. Na sních jsme mohli zapomenout, pouze na Vančici padaly 1 den smíšené srážky. Celkově byl duben srážkově nadprůměrný s úhrnem 77,6 mm. Duben se zapsal taktéž jako rekordní. Přinesl nízkou vlhkost – 13%.

Květen přinesl převážně příjemné jarní počasí. Teplotně byl průměrný a srážkově podprůměrný (34,4 mm). Maximální teploty kolísaly mezi 15 až 28 °C (konec měsíce). Minimální teploty se pohybovaly mezi 0 °C (počátek měsíce – obec a Hutě) až 15 °C (Vančice 23. 5.). Každý rok v květnu přichází „zmrzlí“. Ti dorazili i letos, protože ranní minima se v tomto období pohybovala v obci téměř na -3 °C a maxima jen kolem 12 °C. V květnu jsme zaznamenali jeden rekord. 23. 5. padnul rekord v teplotním rozdílu mezi Vančicí, kde bylo měřeno minimum 15,2 °C a Hutěmi (5,1 °C), tedy rozdíl 10,1 °C!

Červen se projevil jak teplotně, tak i srážkově průměrný měsíc. Celkový srážkový úhrn činí 68,5 mm. Maximální teploty přesáhly jen zřídka 33 °C. Nejčastěji dosahovaly 25 °C. Ranní minima kolísala mezi 8 až 13 °C, jen výjimečně se zastavovala na 15 – 19 °C. Zajímavý teplotní rozdíl přinesla noc z 16. na 17. 6., kdy v Hutích poklesla teplota na 15,3 °C, v obci a na Vančici bylo měřeno přes 19 °C. Zajímavost spočívá především v rozdílu mezi Hutěmi a obcí. Noc na 25. 6. byla na Vančici tropická s minimem 22,9 °C. Byla to zároveň jediná tropická noc tohoto léta. V loňském roce jsme zaznamenali 17 tropických nocí! Právě v tyto dny dosahovaly teploty až 33 °C.

Červenec přinesl ryze střeoevropské léto, lépe řečeno „léto jak má být“. Maximální teploty kolísaly mezi 23 °C až 33 °C (výjimečně). Minimální teploty se pohybovaly nejčastěji od 8 do 16 °C, výjimečně do 19 °C (Vančice). Srážek spadlo EXTRÉMNI MNOŽSTVÍ. Červenec Držkové ukázal, že bouřky ještě nezmizely. Poslední roky se nám bouřky vyhýbaly. Jejich postup byl nejčastěji přes Rusavu, Vsetínsko, popř. Vizovic. Avšak v mnoha případech se mračna vytvořila přímo nad obcí a přinášela vysoké srážkové úhrny. Poslední červencový den připadl na neděli. Právě tento den se zapsal do historie. Po 15. hodině se začala formovat oblaka a před 16. hodinou se spustil liják, lépe řečeno silné krupobití. Bouřky se neustále obnovovaly a přinášely mnoho srážek. Za 8 h spadlo neuvěřitelných 100,4 mm! Z toho asi 70 mm za 2 hodiny. Poslední den tedy navýšil úhrn srážek ze 150 mm na 250,1 mm! V tomto případě spadlo na nedaleké stanici Maruška „jen“ 40 mm.

Srpen se projevil jak teplotně tak srážkově průměrný (64,7 mm). Ranní teploty se pohybovaly nejčastěji od 8 °C (Hutě) až do 18 °C (Vančice). Pouze 12. 8. poklesla teplota v Hutích na 2,3 °C a v obci na 3,2 °C. Maxima dosahovala 20 – 27 °C. Jen 10. 8. přesáhla sotva 12 °C.

Září přineslo velmi teplé a suché počasí. Celkově spadlo jen 29,3 mm srážek. Za zmínku stojí fakt, že na Vančici bylo zaznamenáno 10 letních dnů, kdežto v srpnu jen 9 takových dnů. Teploty šplhaly ojediněle nad 30 °C. Po polovině měsíce se ochladilo

lo a prožívali jsme průměrné září. Po 20. září v údolích i mrzlo. Minima klesla pod -1 °C. Jinak se vyskytoval přízemní mráz. Konec měsíce se nesl opět ve znamení nadprůměrně teplého počasí, kdy maxima šplhala až k 25 °C. Jakub Flám

Stolní kalendář 2017

Také v letošním roce vyšel stolní kalendář, na který jsou stovky jeho uživatelů zvyklí. Říká se, že změna je život. Také tento kalendář doznal v tomto roce značných změn. Po přet předchozích let jsme se těšili na jeho stránkách ze starých fotografií.

Ty letos poprvé vystřídaly fotografie současné. Tvorbou, tiskem a distribucí původního kalendáře, navíc v malém nákladu, byla pro jednoho člověka až příliš těžkým úkolem. I když fotoarchiv Muzea dřevěného porculánu disponuje ještě stovkami dosud nezveřejněných starých fotografií, na tvorbu dalšího takového kalendáře mi jednoduše došel dech. O to více mě nadchl nápad držkovského pana starosty Ing. Jana Chudárka pokračovat v tradici stolních kalendářů, avšak nyní pod režii obce Držkové. Další nápad – zapojit do tvorby kalendáře také sousední obce Kašavu a Vlčkovou – uvítali také představitelé těchto obcí.

Díky spojení sil třech sousedních obcí, jejichž obyvatelé si mají po staletí více než blízko, mohlo vzniknout toto zajímavé dílo. Současné fotografie, které si do kalendáře připravily a vybraly jednotlivé obce, mají poukázat na bohatý kulturní a společenský život v našich valašských dědinách. Vždyť od jara až do zimy se u nás dodržují staré tradice, pořádají novodobé akce, sportovní závody, či slavnosti. Jednoznačným důkazem, že to „za Rablinů“ skutečně žije, je vítězství Kašavy v soutěži Vesnice roku 2016, nebo také televizní dokument České televize s názvem Pozoruhodná Držková.

Podstatná změna kalendáře tedy je, že obsahuje nově současné fotografie a vydává je obec Držková v těsné spolupráci s obcemi Kašava a Vlčková. Příjemnou změnou rovněž je, že kalendář získá zdarma každá domácnost z našich obcí, podobně jako obecní zpravodaj Okénko. Pokud by byl zájem ze strany občanů o více výtisků, třeba jako dárek pro příbuzné, budou si moci další kalendáře zakoupit za jednotnou cenu na svém obecním úřadě. Také tento kalendář má svého pomyslného kmotra.

Pomyslnou ochranou ruku nad kalendářem po panu Panzarovi letos přislíbil držet člověk nejpovolanější – duchovní správce kašavské farnosti P. Jan Mach. Pevně doufám nejen za sebe, ale i za představitele sousedních obcí, že se vám bude tato forma kalendáře líbit.

Lubomír Marušák ml.

HISTORIE

Založení Újezdní měšťanské školy v Kašavě

Rozvoj Baťových závodů vyžadoval zvýšenou vzdělanost a kvalifikaci svých pracovníků. Snahy o zřízení měšťanské školy narážely na nepochopení úřadu v Holešově. Děti z našich obcí mohly navštěvovat měšťanku ve Fryštáku. Toho však využívalo jen 1% dětí starších 11 let. V květnu 1945 revoluční národní výbor s předsedou Vilémem Tábořským a předsedou Osvětové rady Josefem Hovadíkem, posílali žádost na ONV v Holešově a Zemskou školní radu v Brně o svolení k založení Újezdní měšťanské školy pro tři obce – Kašavu, Držkovou a Vlčkovou. Schválena byla jen expozitura měšťanky Fryštáku v Kašavě o jedné třídě. Expozitura se však neuskutečnila. Jan Kraus z Holešova, prv-

ní ředitel, dne 10. září 1945, provedl zápis do všech čtyř tříd měšťanky a to nejen dětí z výše jmenovaných tří obcí, ale i Velíkové a Podkopné Lhoty. Na základě revolučního zákona Dr. Zdeněk Nejedlý – ministr školství, vydal povolení, že škola může zahájit výuku od 20. září 1945, ale učit se začalo od 10. září 1945.

Škola byla oficiálně dodatečně schválena 4. dubna 1946 a do Kašavy definitivní dekret č. 1519/46 dorazil 14. května 1946. Zapsáno bylo celkem 124 žáků, mimo schválený obvod z Velíkové 19 a Podkopné Lhoty 13. Tyto obce se zavázaly, že budou na provoz a výuku přispívat částkou 300,- Kčs na žáka a rok. V tomto období bylo rovněž nutné rozhodnout o zřízení učeben. Nejvhodnější a největší školní budovy byly v Držkové a Vlčkové, neboť byly u nich provedeny v předchozích letech přístavby. Poněvadž ale byly v okrajových obcích, byla měšťanka situovaná do Kašavy a učilo se na třech místech – ve sta-

ré škole, u Hovadíků a Orlovně, což učitelé časově nezvládali o přestávkách se přesouvat.

A jaký byl učitelský sbor? Ředitelem byl Jan Kraus a dále učitel čekatel Josef Václavík, učitel čekatel Vladimír Podhajský a učitel čekatel Milan Mareček. Na 1. pedagogické radě řekl ředitel školy učitelům: „Nechť naše práce v tomto zapomenutém koutku Valašska přinese co nejvíce užitku svěřeným nám dětem, kraji a celému národu. Jsme kulturními průkopníky v kraji dosud opomíjeném. Nechť tato práce není nám utrpěním, ale radostí. Mějme stále na mysli, že konáme práci dobrou, záslušnou“. Ředitel měšťanky úzce spolupracoval se školní radou měšťanské školy, v níž byli z Kašavy Anežka Březinová, Josef Hovadík, Stanislav Horsák – stolař, Jan Bořuta, Jan Zbranek, Alois Sedlář z Vlčkové, Josef Jurášek z Držkové a pan Kolařík, rovněž Držkové.

PaedDr. Zdeněk Panzar

HISTORIE

Stavba kaple svatého Václava v Držkové

Mnohastaleté přání obyvatelů Držkové zbudovat vlastní kapli se vyplnilo v roce 1929, kdy bylo o její stavbě na parcele č. 66/1 uprostřed obce naproti staré dřevěné zvonici definitivně rozhodnuto. Stalo se tak na zasedání obecní rady v neděli 22. září 1929 za starostování Josefa Červenky. Z dochovaného protokolu z tohoto zasedání se dovídáme, že musely být zastupiteli schváleny podmínky pro stavbu kaple kladené arcibiskupskou konsistoří v Olomouci. Ty mimo jiné požadovaly, aby byla v kapli sloužena mše minimálně jednou ročně, a to v den 28. října. Dále se obec zavázala, že bude kapli vždy udržovat v dobré stavu, postará se o její vyzdobení a potřebné vybavení a především, že plně uhradí náklady spojené se stavbou. Stanovené podmínky odhlasovalo a schválilo deset z třinácti přítomných členů zastupitelstva (hlasování se zdržel Jan Nevola z č. 66 a Jan Havlík z č. 55).

Plány na stavbu kaple provedl v únoru roku 1930 stavitel a zednický mistr

Jan Krajča z Kroměříže. Originály těchto ručně kreslených plánů v měřítku 1:50 jsou dodnes uloženy v Okresním archivu v Kroměříži. Ke schválení byly zhotovené plány poslány na Okresní úřad do Holešova 10. dubna 1930. K žádosti o schválení plánů a vydání stavebního povolení byly přiloženy opisy protokolů obecního zastupitelstva. Odpověď na žádost přišla z Holešova až 25. srpna v době, kdy byla stavba kaple téměř hotova, a bylo v ní oznámeno, že bude provedeno komisionální jednání přímo na místě dne 4. září. Dne 30. srpna bylo také sepsáno potvrzení, které bylo podepsáno všemi nájemníky a vlastníky okolních pozemků, že tito byli obecní radou se stavbou kaple srozuměni a že nemají žádných námitek proti postavení kaple ani jejímu oplocení (podepsáni: Jan Krčma č. 6, Vincenc Zuzaník č. 87, Valentin Javořík č. 129, Josef Hovadík, Josef Puškar, František Kula, Jan Krčma, Karel Krčma, Inocenc Talaš a Jan Kegler). Dne 4. září téhož roku bylo pak skutečně provedeno komisionální šetření zástupců Okresního úřadu v Holešově přímo v Držkové. V té době již byla kaple dokončena i vysvěcena. Protože nebyly podány vůči stavbě žádné námítky a na místě bylo shledáno vše v pořádku, bylo dodatečně stavební povolení kapli uděleno.

Slavnostně byla kaple vysvěcena v neděli 31. srpna 1930 (společně s nákladnou přístavbou zdejší školy) za působení P. Josefa Klečky v kašavské farnosti. Kaple byla zasvěcena svatému Václavu – patronu českých zemí, jako připomínka na svatováclavské jubileum (1000 let od zavraždění ve Staré Boleslavi). Ve stejný den byl vysvěcen a umístěn ve věži kaple také nový asi 50 kg těžký zvon, který v roce 1930 odlila firma Manoušek v Brně. Odpoledne pak byla pořádána veselice na zahradě u Zuzaníků č. 5, večer pak hrála muzika v obou hostincích v obci. Velký výtěžek z toho dne (asi 1.846 Kč) byl věnován na kapli.

Náklad 42.000 Kč na zbudování kaple byl celý zaplacen z darů dobrodinců, na které je dodnes pamatováno na mších svatých zde sloužených. Kaple se stala nejen dominantou celé obce, ale také důležitým místem k setkávání občanů. Konávaly se zde hodové mše svaté ve svátek sv. Václava, v kapli se též oddávalo, probíhaly u ní všechny slavnosti svěcení hasičské techniky (od svěcení ruční stříkačky, až po nejnovější hasičský vůz Transporter) a mnohé jiné církevní obřady.

Lubomír Marušák ml.

ZRCADLO ČASU

Jakubova chalupa č.p. 105 v Držkové.

Dům podnikavého občana Eduarda Jakuby původem z Kašavy byl postaven v Držkové v roce 1930. Na svou dobu byl nejmmodernější stavbou v Držkové a zároveň byl jako první elektrifikovaný – stejnosměrný proud vyráběla vodní turbína s dynamem před domem. Foto z roku 1938 poskytl z USA syn Stanislav Jakuba. Druhý snímek zachycuje tutéž budovu v březnu 2016.

Bednaříkova chalupa v Kašavě

Bednaříkova chalupa - 90. léta 20. století

Rodinný dům Holíkovi - rok 2015

